

letnik XXI - št. 3, marec 2014

Glasilo občine Trzin

odsevi

Godlja je neprimerno hujša

Župan naj odstopi

Hopsasa, drajsasa pustna sobota

Vrgli smo luč v vodo

Paket za pogret

2014

Paket vsebuje:

- ✓ IZDELAVA PROJEKTNE DOKUMENTACIJE
- ✓ ODSTRANITEV OBSTOJEČE PEČI
- ✓ DOBAVA IN MONTAŽA PLINSKE KONDENZACIJSKE PEČI 25 kW ali 36 kW
- ✓ IZVEDBA DIMNIŠKEGA PRIKLJUČKA DOLŽINE DO 10 m

CENOVNO
NAJBOLJ UGODNA
REŠITEV

3-letna
garancija

Plinska peč G Gas Mk Dens 25
Plinska peč G Gas Mk Dens 36

Neprecenljivo udobje
z zemeljskim plinom!

V kolikor potrebujete dodatne informacije, pokličite našega sodelavca g. Edvarda Godešo na telefon 01/47-14-543 ali pišite po elektronski pošti edo.godesa@petrol.si.

PETROL

Energija za življenje

Frizerski salon Teja

Slovenska cesta 24
1234 Mengeš

01 723 89 80

041 470 614

tejalook@gmail.com

www.frizerstvo-teja.com

Pomlad prinaša otoplitev in že tudi vročico

Južni veter podi bele ovčice in riše vse več tople modrine nebesnemu svodu nad nami. Sončno zlato sipa novo življenje brstičem, v mladih očeh budi zasanjano hrepenenje, utrujenim vekam pa obuja sladke spomine nekdanjih ljubezni. Trave, ki se tokrat tudi pozimi niso povsem odrekle zelenilu, tekmujejo z mladim cvetjem za svetlobo, po grmovju že pozvanja zaljubljeni ščebet malih krilatih pevcev. Pomlad je tu, beli hlad se umika na vrhove in v svojo severno deželo.

Pomladno prebujanje narave je čudežen čas, ko nas vse bolj razvajata toplina in svetloba. V nas nekako budi nova pričakovanja, načrte, želje. Pri Odsevu pa že nekaj časa opažamo tudi manj prijetno naraščanje toplote, že kar vročine, na občinskem političnem prizorišču. Jeseni bodo lokalne volitve in iz zimskega spanja se vse bolj odločno prebujajo tisti, ki si želijo sprememb in bi še zlasti sebi radi zagotovili pomembnejše, če ne tudi najpomembnejše stolčke v prihodnji sestavi občinskega vodstva.

Obžalujemo, da se strasti že tako zgodaj razvnamajo, saj bi energijo, ki jo verjetni kandidati trošijo za iskanje napak in slabosti tekmecev, lahko koristneje unovčili v skupno dobro in se soočili »z nasprotniki« šele, ko se bo uradna predvolilna kampanja začela. To bi bilo za vse nas pametneje in ceneje. Zdaj pa kaže, da bo

precej topovskih izstrelkov izstreljenih že prej. Kako koristno bo to v resnici za vse nas, pa je vprašljivo. Verjetno bo le še več sovražnikov in sprtih. Pri Odsevu vse bolj čutimo te pritiske in vse bolj smo spet na konici britve. Rahel domnevni nagib je za nekatere že lahko znak, da smo njihovi nasprotniki. Tako rekoč vsak dan dobivamo namige, da pripadamo nasprotnikom, da bi morali to, da bi morali ono. Pri Odsevu pa še naprej velja, da poskušamo odsevati dogajanja v Trzinu in da želimo koristiti našemu kraju. Za nas niti ni pomembno, v kakšne politične barve se kdo odeva, za nas je pomembno, kakšen človek je kdo, kaj da od sebe in kaj pomeni za Trzin. Lahko da se pri svojih ocenah tudi zmotimo, saj je v politiki zelo veliko neiskrenosti in zavajanj, vendar nam dolgoletne izkušnje pomagajo, da nekako vijugamo v dobro boljšega obveščanja Trzincev in da ostajamo kolikor toliko nepristranski.

Spet bi rad spomnil razne bodoče rešitelje Trzina, da marsikoga, ki zdaj dviguje glas, kar nekaj časa ni bilo videti nikjer. Tudi številnih občinskih svetnikov in drugih veljakov, ki so že, in so še na stolčkih, v družabnem in za razvoj kraja pomembnem dogajanju skoraj ni videti. Zavedati bi se morali, da zgolj mesečno sestankovanje le ni tisto, kar so obljubljali med svojimi predvolilnimi spektakli.

Mogoče je to nekako v slovenski duši, da smo zelo dobri kritiki delovanja drugih, da radi opazujemo čez plot in smo privoščljivi, ob tem pa hitro rečemo: »jaz imam pri sebi urejeno tako, kot je meni prav, drugih pa naj to ne zanima!« Všeč mi je srbsko geslo

štirih S-jev: »Samo Sloga Srbina Spašava (rešuje)«. Te ga se Slovenci ne znamo naučiti. Pa je škoda.

V pomladnem Trzinu tako občutimo vse več razdora in spletkarstva. V zadnjem času imajo že predavanja cvetličarjev, zdravstvenih strokovnjakov, izleti in druge, na videz nedolžne stvari, politični predznak. Škoda! Lepo bi bilo, če bi bili pobudniki teh dogodkov in akcij dejavni že prej, ne le zdaj, ko se bližajo volitve.

Moramo pa opozoriti še na en problem. Če je večje število ljudi zbeganih, nezadovoljnih zaradi podražitev komunalnih storitev, si zaslužijo pošten odgovor in pojasnilo. Ni pametno zviška gledati nanje in reči: »Kaj nergajo in se prepirajo ob belem kruhu? Saj smo svoje že povedali.« Če ljudje pojasnila niso sprejeli, razumeli ali so ga mogoče spregledali, je treba na vsem razumljiv način odgovoriti na pomisleke in vprašanja. Ne gre za to, da naj bi bile podražitve po nekaterih razlagah sorazmerno majhne, po drugih pa nerazumno visoke. Če bi bile nekatere stvari ustrezno pojasnjene in argumentirane, bi odpadli številni pomisleki in očitki, ki jih slišimo. Tisti, ki zdaj dvigujejo glasove, se potem verjetno tudi ne bi počutili prevarane. Če pa se sprijaznimo z ugotovitvijo, da gre zgolj za preuranjeno predvolilno kaprico, pa damo tistim, ki iščejo napake in možnosti za kritiko vodenja občine, v roke močno orožje, ki bo verjetno lahko še kako prav prišlo vsem, ki bodo hoteli uspeti na prihodnjih volitvah.

V zadnjem času je v Sloveniji, tudi v Trzinu, mogoče zaznati, da se nekateri zatekajo k strategiji: »Potunkaj drugega v blato, da boš ti držal nos iz njega.« Močvare pa so pogosto usodne za vse. V Trzinu je želja in pričakovanj skoraj toliko kot prebivalcev. Nekatere želje so že kar stare, včasih jim rečemo tudi prioritete. Težava je v tem, da jih je dosti, občinska blagajna pa je, čeprav smo po nekaterih statistikah najbogatejša občina, precej prazna. V sedanjih časih krize to niti ni tako čudno, je pa lahko dober izgovor za to, da številne želje ostajajo iz leta v leto, tudi od volitev do volitev, vztrajno na seznamu želja in hkrati tudi pisana obljuba, s katero politiki navadnim volivcem mahajo pred očmi.

S pripravljenostjo po sodelovanju in bolj odprtim dialogom bi lahko rešili marsikatero težavo in celo izpolnili katero od ponavljajočih se želja. Žal pa pri prezgodnjih predvolilnih tekmah želja po sodelovanju odmre kot nezalita, zanemarjena cvetica. Ko spregovorijo čustva in razum umolkne, si lahko želimo le, da bi čim prej prišlo do končne odločitve.

Urednik

ODSEV glasilo občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Klemen Hvasti, Zmago Knuplež, Brigita Ložar, Andrej Nemeč, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Ana Pirc, Majda Šilar, Dunja Špendal, Jožica Valenčak in Nina Volgemut

Tehnično urejanje in tisk:

✂ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
aprilsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. aprila
2014

Slika na naslovnici
Žerjavčki so že zacveteli
Slika: Miro Štebe

Županov kotichek

V začetku marca je najbrž marsikoga presenetila novica, da kitajski ljudski kongres, ki je najvišje telo partije in hkrati neke vrste parlament te ogromne države, sprejema odločitev za obrat gospodarske strategije k strategiji trajnostnega razvoja. Gre gotovo za epohalno spremembo miselnosti, ki pa je skladna s tradicijo kitajske misli s poudarkom na konfucianizmu na eni in taoizmu na drugi strani.

Trajnostna občina

Občina Trzin je že vrsto let (najmanj od leta 2005 – strategija trajnostnega razvoja OT) trajnostno orientirana, skladno s tem podpira tudi vizijo nizko ogljične družbe, kar predpostavlja zavzemanje za učinkovito rabo energije (URE) in skladno s tem tudi obnovo zgradb v javni lasti, ki bodo omogočile bistveno nižjo porabo energije, odločanje za nizkoe-

nergetsko gradnjo in črpanje obnovljivih virov energije (OVE) ob načrtovanju novih javnih stavb in s tem približevanje normam, ki jih predpisujejo strategije in direktive EU. Prvo zelo pomembno odločitev je Občina Trzin sprejela že leta 2004 in do danes jo je že v veliki meri uresničila. Gre za oddajo koncesije za distribucijo in dobavo (danes v skladu z zakonom samo še distribucijo) zemeljskega plina, ki je omogočila, da je danes na območju celotnega naselja Trzin in OIC Trzin zgrajeno plinovodno omrežje in da se sleherni gospodinjstvo in sleherna poslovna stavba v Trzinu lahko priključi na zemeljski plin. Občina je doslej že tudi precej naredila na področju energetske obnove in sanacije objektov v javni lasti, zgradila nizkoenergetski vrtec, ki za ogrevanje izkorišča OVE, enako velja za Jefačnikovo domačijo, v teku je energetska sanacija starega dela zgradbe OŠ Trzin, omogočili smo prvo kogeneracijsko malo elektrarno v Trzinu itd. Zato je ironiziranje trajnostne usmeritve občine, ki ga je kdaj mogoče zaslediti, neumestno in zlonamerno, predvsem pa to politikanstvo priča o slepoti za dejanske potrebe časa in sveta v celoti in lokalnega okolja v tem času.

Samooskrba

Zelo pomembno komponento strategije trajnostnega razvoja predstavlja tudi prizadevanje za čim višjo raven samooskrbe tako na ravni države kakor tudi na lokalni ravni, kar je neposredno povezano s prizadevanjem za bolj zdravo hrano, kajti koristna posledica višje ravni samooskrbe so tudi krajše poti hrane od proizvajalca/pridelovalca do potrošnika, kar je ključnega pomena za sadje, zelenjavo in tudi številne druge izdelke. Če so poti krajše, je potreba po konzervansih in drugih oblikah preparacije hrane toliko manj, vendar kljub temu še vedno lahko kupimo resnično svežo zelenjavo, sadje, sveže meso, kruh itd. To je tudi eden od razlogov, da so se v nekaterih delih Slovenije občine že začele povezovati in spodbujati nastajanje zadrug ali drugih oblik povezovanja pridelovalcev in proizvajalcev hrane, ki naj bi oskrbovali zlasti šole, vrtce, lokalne tržnice in po možnosti tudi lokalne trgovine s svežimi pridelki in izdelki, ki bi bili hkrati pridelani na čim bolj sonaraven način, po možnosti brez ali vsaj s čim manj uporabe kemičnih gnojil in kemičnih fitofarmaceutskih sredstev. Prav v zadnjem času smo pogovore v zvezi z možnostjo, da bi se za kaj takega odločili tudi na območju občin severovzhodno od Ljubljane, začeli tudi župani občin, ki jih povezuje še vrsta drugih skupnih projektov in interesov.

Urbani vrtovi

Zelo važen del koncepta samooskrbe pomenijo tudi domači vrtovi, ki si jih lahko privoščijo lastniki družinskih hiš z zadostnim zemljiščem okrog njih, in ki smo jih v zadnjih desetih, dvajsetih letih preveč opuščali. Že pred nekaj leti se je tudi v Sloveniji začelo gibanje za oblikovanje t. i. urbanih vrtov, kar omogoča najem in obdelovanje urejenih vrtov tudi prebivalcem mest in večstanovanjskih hiš tudi v manjših naseljih, ki nimajo lastnih zemljišč. Seveda pa koncept urbanih vrtov ne pomeni samo najema zemljišč, na katerih potem lahko vsakdo počne, kar želi, seje in sadi, gnoji in škropi, kakor mu ljubo, gradi kolibe in v nekaterih primerih že kar prave vikende ipd., kot je bilo to pred leti mogoče videti v Ljubljani in neposredni okolici Ljubljane. Urbani vrtovi pomenijo praviloma orientacijo k čim bolj ekološki pridelavi, k sodelovanju med ljudmi, k urejenim površinam, ki predstavljajo dosežek tudi v vidiku urejanja okolice itd. Poleg tega koncept urbanih vrtovih zahteva ustrezne rešitve na področju prostorskih predpisov, saj je na zemljiščih za urbane vrtove potrebno zagotoviti dostop do vode, ustrezne higienske pogoje za ljudi, ki se tam zbirajo v večjem številu, prostore za hrambo orodja itd. Zato je treba, kot rečeno, urbane vrtove načrtovati z ustreznimi prostorskimi akti in se ni mogoče tega lotiti volontaristično ali na horuk, kot so včasih temu rekli. Kot zgled nam v tem primeru lahko služijo urbani vrtovi, ki so nastali v okviru projekta Urbane brazde, kot enem od kulturnih projektov v času, ko je bil Maribor evropska prestolnica kulture. V skladu s tem se je tega že lotila tudi Občina Trzin, ki že razpolaga z ustreznim zemljiščem in bo s Spremembami Občinskega prostorskega načrta, ki so že stekle (trenutno je v teku razpis za izvajalca priprav Sprememb in dopolnitev OPN) in s katerimi bomo zagotovili pogoje, da na zemljišču lahko Občina, ko bodo spremembe OPN sprejete, skupaj z zainteresiranimi občani zagotovi vse, kar je potrebno, da bo koncept urbanih vrtov v Trzinu zaživel in bo občini v ponos, in da ne bo videti kot sračje gnezdo vseh mogočih kolib, starih sodov za zbiranje deževnice, smrdečih kotičkov za opravljanje nujnih potreb ipd. Samo tako lahko zagotovimo, da bomo v Trzinu, četudi bo na to treba še malo počakati, urbane vrtove dobili in uredili legalno in smotno in v skladu s tešnjo, da so urbani vrtovi tudi eno od polj socialne kohezije v naselju. Potrebno je le, da se vsi za to zavzamemo, zlasti vsi v »občinski politiki«, torej v občinskem svetu in tudi v upravi, in zagotovimo, da bodo spremembe OPN kot prvi pogoj čim prej sprejete.

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Številka faksa:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. – 14.

sreda 8. – 13. in 14. – 18.

petek 8. – 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki

01/ 564 47 30.

Godlja je neprimerno hujša

Že v prejšnji številki Odseva smo pisali o škodi, ki jo je v trzinskih gozdovih povzročil požled. Ali imate zdaj bolj natančne ocene škode? Zanima nas tudi, ali bo Občina kako priskočila na pomoč ali pa organizirala čiščenje prehodov preko priljubljenih sprehajalnih, tekaških in za druge namene primernih poti po trzinskih gozdovih, ki so zdaj neprehodne, potekajo pa preko zasebnih zemljišč?

Pristojnosti so na tem področju različno podeljene. Občina je zadolžena, da zbira prijave škode, škodo pa bo ocenil Zavod za gozdove. Če bo škoda večja (dovolj visoka), bo lastnikom gozdov pomagala država. Za odstranjevanje podrtih in polomljenih dreves in vejevja so odgovorni lastniki, ki pa morajo poskrbeti, da opravljajo delo strokovno usposobljeni gozdarji – sekači oziroma oni sami, če delo obvladajo. Takšni so pač predpisi. Seveda pa občine, tudi naša, že ves čas pomagajo tako po organizacijski kot tudi po finančni strani. Občina skrbi za obveščanje občanov/lastnikov gozdov, Občina Trzin tudi skrbi za kritje vseh stroškov intervencij v času ujme in neposredno po njej, za refundacijo plač udeležencev intervencij itd.

Bralci nas kličejo, da opažajo različne komunalne posege, delavce, ki opravljajo različna dela, pa nas zanima, ali je Občina v tem času naročila kakšne posege na področju infrastrukture na svojem območju (še zlasti na območju Jemčeve ceste in njenih priključkih)?

Verjetno mislite na dela, kjer umeščajo optični kabel.

Izvedeli smo, da v nekaterih večjih še delujočih podjetjih na našem območju (Papirnica Količevo, Lek ...) ugotavljajo, da bodo zamujali pri zagotavljanju ustreznega čiščenja svojih odplak pred uvedbo strožje evropske zakonodaje, če bodo čakali na posodobitev CČN. Zato naj bi ta podjetja razmišljala, da sama poskrbijo za ustrezno čiščenje svojih odplak. Ker omenjena podjetja prispevajo precejšen delež sredstev in seveda tudi odplak, bi njihov umik iz projekta posodabljanja CČN lahko pomenil nov udarec za občine, ki morajo posodobiti CČN. Kolikšne so možnosti, da se ta podjetja izločijo iz skupine uporabnikov CČN in odtegnejo svoj denar za posodobitev CČN? Kaj bi to pomenilo za občine investitorice?

Težava ni v tem, saj ta podjetja tudi po dosedanjem načrtu financiranja niso in ne bi sodelovala pri sofinanciranju. Težava bi bila v tem, če bi se nekatera večja podjetja res umaknila in bi sama zgradila čistilne naprave za svoje potrebe, da bi CČN izgubila precejšnji (tržni) del prihodkov, kar bi vplivalo na materialni položaj podjetja in verjetno tudi na cene čiščenja komunalnih odpadnih voda in na izkoriščenost že obstoječih in prihodnjih kapacitet CČN. Težave so povsem druge. Projekt je zelo kompleksen in ob modernizaciji ter deloma obnovi CČN Domžale–Kamnik vključuje tudi izgradnjo primarnih kanalov po več ali manj vseh ostalih udeleženi občinah, razen v občini Trzin; vse to zahteva ogromna sredstva. Kolikor ne bomo pravočasno vključeni v sistem sofinanciranja iz kohezijskega sklada, bo projekt kot celota ogrožen, predvsem pa ga ne bo mogoče zaključiti v še sprejemljivem roku.

Imamo podatke, da je zastala še ena od skupnih investicij več občin, pri katerih sodeluje tudi naša. Večja in najpomembnejša dela za izgradnjo sežigalnice odpadkov na Barju naj bi se začela februarja, če bi želeli še ujeti zastavljene roke in uveljavitev strožje okoljske zakonodaje. Po naših podatkih pa investitorji še nimajo niti gradbenega dovoljenja, saj ne dobijo potrebnih

okoljskih soglasij. Kako je zdaj s tem in ali boste občinska vodstva občin, ki so pri projektu soudeležene, kaj ukrepala?

Saj se že ves čas ukvarjamo s temi vprašanji; mi v tem delu severovzhodno od Ljubljane res bolj z vprašanjem obnove in posodobitve CČN Domžale–Kamnik in našim skupnim projektom vodooskrbe, vendar spremljamo in smo aktivni tudi v zvezi z RCERO na Barju, vendar to preprosto ne gre kar tako, da bi zdaj kdo od nas šel na ARSO in tam nekemu ukazal, naj končno že izdajo tisto okoljevarstveno dovoljenje. Bistvena težava pri RCERO je namreč ta, da ni mogoče dobiti gradbenega dovoljenja, ker še ni izdano okoljevarstveno dovoljenje. Težava pa je tudi v tem, da po zelo verodostojnih podatkih država tudi nima sredstev za lastno obvezno participacijo pri teh projektih, brez katere pa EU ne da svojega deleža, itd. itd. Skratka kriza, in če smem tako reči, godlja je neprimerno hujša in juha precej bolj vroča, kot se morda komu zdi, ki to opazuje bolj od strani. Edino, kar je vedno bolj jasno, je to, da Slovenija, kot kaže, zagotovo ne bo porabila vseh sredstev, ki naj bi jih dobili iz EU v okviru finančne perspektive 2007–2013.

Pred časom je bilo precej občanov zmedenih glede t. i. zbora občanov, ki ga je sklical eden od občinskih svetnikov, vi pa ste preko objave v Trzinskem tedniku sporočili, da svetnik ne more sklicati zbora občanov, zato to srečanje NE bo zbor občanov. Prosim, če za naše bralce pojasnite, kdo in na kakšen način lahko skliče zbor občanov in kakšne so razlike med zborom občanov in interesnim druženjem ali podobnim srečanjem občanov, ki zaznajo nek problem v občini.

Vprašanja, kdo lahko skliče zbor občanov oziroma krajanov in v katerih primerih oziroma na čigavo pobudo, ureja Zakon o lokalni samoupravi in v skladu z njim tudi občinski statut. Iz teh dveh predpisov izhaja, da zbor občanov lahko skliče izključno župan občine. Nadalje predpisa določata, da ga lahko skliče na lastno pobudo, na predlog občinskega sveta; naveden pa je tudi primer, ko ga mora sklicati. Zbor, ki ga je organiziral omenjeni občinski svetnik, potemtakem ni bil zbor občanov oziroma krajanov, temveč najbrž neke vrste družabno srečanje ali predvolilni shod, čeprav je seveda do začetka volilne kampanje, kot to določajo veljavni predpisi, vsaj še šest mesecev ali še več. V skladu s povedanim tudi domnevne odločitve tega shoda niso zavezujoče in nimajo posebne teže.

Vprašanja sem zastavljajl Miro Štebe

Poročilo z 28. redne seje Občinskega sveta občine Trzin

Župan naj odstopi

To je bil skoraj humoren zaključek marčevske seje občinskega sveta, ki pa je bil verjetno tudi pobožna, skoraj neuresničljiva želja občinskega svetnika Romea Podlogarja, člana liste Za zeleni Trzin. Svetnik je svojo zahtevo utemeljil s tem, da je izvedel, da je trzinski župan g. Anton Peršak z drugimi pisatelji podpisal zahtevo po odstopu predsednika države Boruta Pahorja zaradi zapleta pri izboru vodje državne protikorupcijske komisije.

Tudi drugače je 28. redna seja potekala precej v znamenju diskurzov, razmišljanj, predlogov in vprašanj omenjenega svetnika. Podobno kot na večini prejšnjih sej je Romeo Podlogar po svoji pospremljeni obravnavi večine točk dnevnega reda. Žal njegove pobude, ki so pogosto tudi vredne razmisleka, in bi terjale vsaj resen odgovor, običajno padejo na neplodna tla. Pogosto tudi zaradi samega Romea Podlogarja, ker svojih misli vedno ne izrazi dovolj jasno, gradi na domnevah, ki niso vedno dodelane in tudi ne preverjene, vse skupaj pa običajno začini še z dolgotrajnimi preobsežnimi dopolnitvami, ki jih baročno kopiči drugo na drugo. S svojimi poskusi tako Romeo običajno doseže ravno nasproten učinek, kot bi želel. Njegovi kolegi svetniki se verjetno ob njegovih prepoznanih javljanjih k besedi v mislih pokrižajo in si mislijo: »Oh, spet ta Romeo!« Nato pa se večinoma dolgočasijo, ko čakajo, da Romeo neha govoriti, pri tem pa se v njegove besede verjetno niti ne poglobijo zadosti, čeprav bi bila marsikatera pobuda vredna tudi premisleka. Prav zaradi takšnih Podlogarjevih »posredovanj« se seje občinskega sveta zavlečejo dlje, kot bi sicer trajale, žal pa so druge vsebinske in učinkovite razprave o predlogih sklepov v sedanjem sklicu občinskega sveta zelo redke.

Na dnevnem redu marčne seje je bilo 12 točk dnevnega reda, najprej pa so se lotili popravkov sprememb Pravilnika o štipendiranju v občini Trzin. Po krajšem zapletu z interpretacijo pravilnika so občinski svetniki in svetnice pravilnik sprejeli. Višja svetovalka župana Vika Kreča je nato poročala o izvajanju Zakona o dostopu do informacij javnega značaja v letu 2013. V preteklem letu so na Občini dobili 11 zahtevkov za dostop do informacij javnega značaja, pri tem so štirim v celoti ugodili, ena zahteva je bila v celoti zavrnjena, v šestih primerih pa so izdali delne zavrnilne odločbe.

Višja svetovalka Vika Kreča je bila tudi poročevalka pri naslednji točki, ko je poročala o lanskih ukrepih s področja lokalnega energetskega koncepta. Občina Trzin si že dlje časa prizadeva postati energetskega manj potratna, zato še naprej svetilke javne razsvetljave opremlja z varčnimi žarnicami, prizadeva pa si tudi za manjšo izgubo energije z boljšo izolacijo javnih objektov, menjavo oken ter uvajanjem ogrevalnih naprav, ki uporabljajo obnovljive vire energije.

Sledilo je poročilo o opravljenih aktivnostih na področju zaščite, reševanja in pomoči v občini v prejšnjem letu. Lani so bili na tem področju najbolj dejavni gasilci, ki so imeli kar 22 posredovanj na območju občine, enkrat pa so sodelovali tudi pri gašenju večjega požara v Loki pri Mengšu. Med naravnimi in drugimi nesrečami je bila v lanskem poletju najhujša poletna suša, ki je prizadela tudi območje naše občine. Vse enote, ki delujejo na področju zaščite, reševanja in pomoči, so lani precej pozornosti namenile tudi izobraževanju, usposabljanju, posvetom in opremljanju za primere nesreč in posredovanj. Med razpravo o poročilu so se na kratko dotaknili tudi sedanjih prizadevanj za odpravo posledic nedavnega žledoloma v Trzinu in okoliških gozdovih.

Naslednje tri točke dnevnega reda so bile namenjene delu Nadzornega odbora občine Trzin. Marko Pavličič je najprej predstavil letni program Nadzornega odbora občine Trzin za to leto, poročal o delu odbora v lanskem letu in posebej predstavil končna poročila. Odbor deluje neodvisno od občinske uprave in bdi predvsem nad zakonitostjo in smotnostjo uporabe občinskega denarja. Med drugim so posebej obravnavali financiranje obnove Jefačnikove domačije, novega vrtca ter financiranje nekaterih trzinskih društev in časopisa Odsev. Nekatere od nalog preverjanja še niso dokončali.

Pri naslednji točki dnevnega reda je občinski svet obravnaval spremembo Statuta občine Trzin. Te spremembe morajo slediti predvsem hitremu spreminjanju državne zakonodaje, zato so v tem sklicu spremembe obravnavali in sprejemali že tretjič. Med obravnavo je bil spet najbolj dejaven Romeo Podlogar, ki je dokaj podrobno komentiral večino določil pravilnika. Pogosto je šlo zgolj za njegovo oceno ali mnenje, župan, ki je poskušal pojasnjevati dileme, pa je najpogosteje povedal, da taka določila določajo že državni zakoni. Pripombe Romea Podlogarja bodo skušali upoštevati pri pripravi pravilnika za drugo branje. Bolj živahna razprava pa se je razvila pri obravnavi predloga, da bi v Trzinu imeli le eno volilno enoto. Župan g. Peršak je pojasnil, kako je prišlo do uvedbe dveh enot, ko so želeli, da bi bili v občinskem svetu bolj enakopravno zastopani interesi tako starega kot novega dela Trzina. Zdaj je na območju starega Trzina soseska T3, ki ima zelo močan odstotek volivcev, tako da je razmerje med priseljenci in »starimi« Trzinci porušeno, razdelitev na dve volilni enoti pa je pokazala tudi nekaj slabosti. Če bi prešli na le eno volilno enoto, bi to med drugim pomenilo tudi manj zapleteno delo za volilne organe, izračun rezultatov bi bil lahko hitrejši, za udeležence in občane pa bi bil tudi bolj pregleden. Med razpravo so svetniki izražali predvsem skrb za to, da bi bili vsi deli Trzina sorazmerno enako zastopani, zato po glasovanju predlog ni bil sprejet, saj je bil rezultat neodločen, to je 5 za in 5 proti.

Brez zapletov in hitro so nato potrdili status javnega dobra za eno od parcel v lasti občine, soglasno pa so potrdili tudi imenovanje Jožice Valenčak v Svet zavoda Medobčinskega muzeja Kamnik.

Pri zadnji, redni točki vseh sej občinskega sveta Vprašanja in pobude so se k razpravi s predlogi in vprašanji prijavili skoraj vsi svetniki. Med drugim so jih zanimali stroški neprofitnih stanovanj, predlagali so, da naj zanje priskrbijo več zabojnikov za smeti, spet so opozorili na neurejene prometne razmere ob osnovni šoli, Ivan Novak se je zavzel za zobozdravstveno ordinacijo v Trzinu, opozorili so na preveč peska na cestah, boljše bi moralo biti obveščanje občanov o smrti Trzinčev, zanimal jih je dolgoročni načrt razvoja občine, Romeo Podlogar pa je najprej povedal, da ni zadovoljen z odgovori na svoja zastavljena vprašanja, ponovil je zahtevo po javnosti dela občinskega sveta, kar bi lahko zagotovili s snemanjem sej najvišjega organa občinskega vodstva; kot smo zapisali že v uvodu, pa je zahteval tudi županov odstop.

Miro Štebe

Želijo jasne odgovore in zakonitost

V imenu svetniške skupine Za zeleni Trzin je občinski svetnik Romeo Podlogar v četrtek, 27. februarja, v Dvorani Marjance Ručigaj pripravil zborovanje, ki ga je poimenoval Zbor krajanov Trzina, vendar je občinsko vodstvo sporočilo, da občinski svetnik ne more sklicati zbora občanov, saj je to v pristojnosti župana, zato je tako zborovanje lahko le druženje, predvolilno srečanje ali kaj podobnega. Prav zato se je tudi župan, ki je bil tistega dne odsoten zaradi drugih zadolžitvev, opravičil in na srečanje ni prišel. Manjkali so tudi nekateri drugi povabljeni, še zlasti dobrodošli bi bili predstavniki JKP Prodnik. Vseeno je bila dvoranica kar dobro zasedena. Na srečanje so prišli večina že kar znani obrazi trzinske opozicije, med njimi pa je bilo tudi precej takih, ki jih drugače ne vidimo. Tako je srečanju prisostvoval tudi nekdanji mengeški župan Tomaž Štebe.

Srečanje je vodila nekdanja občinska svetnica Nataša Chvatal, Romeo Podlogar pa je udeležencem orisal, kako si je v občinskem svetu prizadeval, da bi pred sklepanjem, in tudi po tem, o podražitvi komunalnih storitev v naši občini dobil podatke o dejanski višini podražitev in o njeni upravičenosti. Prikazal je tabele in izračune, ki kažejo, da naj bi res šlo za višje odstotke podražitev, kot so to na Občini in v Prodniku pripravljene priznati. Poudaril je tudi, da sprejemanje sklepa o podražitvi ni bilo korektno in da predlagatelj podražitve za to ni predstavil ustrezno pripravljene elaborata.

Tudi predstavnik Nadzornega odbora občine Trzin, poslanec v slovenskem parlamentu, Marko Pavlišič, je povedal, da so v nadzornem odboru obravnavali sklep o podražitvi in pri tem ugotovili, da je bil sprejet v nasprotju z Uredbo o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih služb varstva okolja in da je zato nezakonit.

Kot sta povedala Podlogar in Pavlišič, Občina na te ugotovitve, kot tudi mnenje Ministrstva za kmetijstvo, da jim niso predložili ustreznega elaborata, ki bi upravičeval podražitev, še ni ustrezno odgovorila. Zato so udeleženci srečanja sprejeli pobudo in nato podpisovali peticijo, s katero pozivajo župana in Občinski svet, da na naslednjo sejo občinskega sveta uvrsti točko dnevnega reda z naslovom »Določitev cene komunalnih storitev v občini Trzin«, na kateri naj Občinski svet občine Trzin razveljavi svoj nezakoniti SKLEP o prilagoditvi cen komunalnih storitev z Uredbo o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja št. 22-1/2013, ki ga je sprejel na seji 24. aprila 2013, ter izvede nov postopek določitve

cen komunalnih storitev v občini Trzin, ki bo v skladu z zakoni Republike Slovenije.

Praktično vsi udeleženci srečanja so podpisali peticijo z zgornjo zahtevo, vendar ta, ker ni šlo za zbor občanov, za župana ni obvezna. Vsekakor bi bilo za umiritev in ureditev razmer v Trzinu dobro, če bi se v občinskem vodstvu na to odzvali in res spet preučili postopek in razloge za povišanje cen komunalnih storitev. Ob tem bi morali predstaviti zahtevani elaborat in občinskemu svetnikom, če to zahtevajo, korektno in nedvoumno odgovoriti na vsa vprašanja. Zaradi nenavadnih razmer v trzinskem občinskem svetu predstavniki opozicije očitno niso bili ustrezno seznanjeni z vsemi relevantnimi podatki, ki so jih na sejah delovnih teles verjetno drugi svetniki dobili. Kakor so včasih opozicijski očitki pikolovski in temeljijo tudi na nepreverjenih domnevah, gre za predstavnike določenega kroga ljudi, ki so jim volivci zaupali odgovornost pri sprejemanju sklepov. Prav zato so jim pristojni v Občini dolžni zagotoviti ustrezne podatke, odgovore in pojasnila. Tega tokrat niso naredili, in bo verjetno ta tema v letošnjem predvolilnem cirkusu še hudo vroča.

Udeleženci srečanja so tudi sestavili delovno skupino, ki bo poskušala po svoje pospešiti napeljavo optičnega kabla po Trzinu, podprli pa so tudi predlog, da je treba pomagati lastnikom gozdov, ki jih je prizadel nedavni žledolom, pri čiščenju poti, ki vodijo preko njihovih parcel.

Miro Štebe

Cono bodo širili

V sredo, 22. januarja 2014, je bila v kulturnem domu javna razprava o Občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje CT 5/1 Brodišče (OPPN CT 5/1), ki je ob vzhodnem robu industrijske cone Trzin. Župan Tone Peršak je predstavil razloge, zakaj se je Občina odločila za sprejem OPPN-ja in ob tem pojasnil, da je tisto območje predvideno za cono še iz časa pred nastankom občine Trzin, in da je območje, ki ga zdaj urejajo z OPPN veliko manjše, kot je bilo predvideno, med drugim tudi zato, ker je v delu tistega območja mokrišče. Glede na to, da območje še nima formiranih gradbenih parcel, so pripravljavci OPPN-ja lahko parcelacije planirali optimalno, ne glede na lastništvo. Pojasnil je tudi, da je gradnja planirana v dveh med seboj neodvisnih fazah. Povedal je še, da so OPPN pripravljali kar dve leti, predvsem zaradi zahteve ARSO po novem okoljskem poročilu. Postopek priprave je nato obrazložila uradnica Občine Trzin Sida Valentinčič, ki je poudarila, da se je postopek začel leta 2011, da so najprej pripravili delovni osnutek, nato pa so se usklajevali z investitorjem OPPN-ja, kasneje pa so pridobili

smernice in okoljsko poročilo, ki so ga upoštevali v izdelku. OPPN je bil nato javno razgrnjen. Načrt je pripravilo podjetje Atelje Arkus, nosilec in izdelovalec pa je bil Gregor Rutar, ki je prisotnim OPPN tudi predstavil. Natančno je predstavil območje urejanja in povedal, da se ureja 33.000 m² površin, da so izvedli vse strokovne podlage in da je območje namenjeno gospodarskim dejavnostim, tako da tam ne bodo dovoljena stanovanja niti ne nastanitvena dejavnost. Natančno je predstavil tudi funkcionalne enote, od kje se bodo komunalno napajale, ter dovoljene gabarite. Prav tako je omenil, da so pripravljavci pustili, da se lahko funkcionalne enote združujejo v eno gradbeno parcelo, pri tem pa mora ostati 60% maksimalna pozidava. Okoljsko poročilo je podal Aleksander Jenko iz podjetja IPSUM. Poudaril je, da v neposredni bližini področja ležijo naravne vrednote Nature 2000, to je Rašica, mlake, močvirja oziroma ekološko pomembno območje, kar je bilo pri pripravi OPPN potrebno upoštevati. Po obrazložitvah so sledila vprašanja in pripombe prisotnih. Pripombe, ki so se vezale predvsem na infrastrukturo, so bile zabeležene in bodo upoštevane, na vprašanja pa je bilo zadovoljivo odgovorjeno.

Matjaž Erčulj

Radovedni Trzinci

Letos bomo spet volili župana Trzina. Na plakatih kandidatov bo zagotovo mnogo vabljenih obljub, kaj vse bodo naredili za svoje volivce in za ostale občane Trzina. Pred volitvami leta 2010 je sedanji župan obljubljal, med drugim, tudi trzinsko obvoznico. Ta njegova zaveza je jasno zapisana na njegovem volilnem plakatu, s katerim vabi Trzince, da ga volijo. Prav zanimivo bo videti, ali bo ta obljuba tudi na letošnjem plakatu, seveda, če se bo g. Peršak odločil za kandidaturo.

Poleg vprašanja, kako bo z obvoznico mimo Trzina, je še kar nekaj aktualnih tem. Ena od teh je gotovo tudi varnost ljudi, ki živijo ob Mengeški cesti, kjer še vedno ni pločnika. Obcestne

table naselja Trzin so postavljene tako, da je še sedem (7) zgradb zunaj tega območja, torej zunaj naselja Trzin. Prebivalci teh hiš so prepuščeni na milost in nemilost voznikom, ki jim ni potrebno voziti 50 km na uro, temveč lahko vozijo 90 km, saj je tam cesta uradno že zunaj naselja. Župana smo neformalno že nekajkrat vprašali, kje se po njegovem mnenju začne naselje Trzin, če prihajamo iz mengeške smeri. To vprašanje je bilo postavljeno tudi na zadnjem zboru krajanov. Res nas zanima, ali je za pravilno postavitev tabel pristojna izključno Direkcija za ceste Ljubljana oziroma Cestno podjetje ali še kdo. Mogoče pa bi moral premik obcestne table predlagati nekdo z Občine? Bilo bi pohvalno, če bi takšno skrb za ureditev problema pokazal kar sam župan. Tako bi promet ob teh hišah omejili na 50 km/h, krajanom sedmih hiš pa bi imeli varnejši in lažji dostop do centra Trzina.

Sam sem prepričan, da bi župan to malenkost, kot je prestavitev obcestnih tabel, dosegel mimogrede, z levo roko, prav tako, kot je Trzincem na hitro in z lahkoto »zrihtal« enormno podražitev vode in smetarine. In to kar mimo vseh pravil, po bližnjici, čeprav je nadzorni odbor Občine Trzin ugotovil, da je tekel postopek nezakonito!

Zoran RINK

Županski ples se je začel (na pepelnično sredo)

V roki imam pamflet, na katerem je fotografija gospoda z daljšo neurejeno pričesko, poraščenega obraza, z očali, s čudnim jopičem in celo belo srajco. Posnetek popolnega vstajnika. Toda on to ni, ker v vogalu zadnjega obvestila piše PS Trzin.

Ne vem zakaj njegova slika, in to skoraj na vsakem obvestilu, ki se pojavi v Trzinu. Mogoče se mož ne giblje po kraju, ali je sam sebi všeč, ali ima kakšne druge namene, da si zasluži pomembnost, ovekovečeno v sliki.

Je predsednik društva Trzinci, izdal je nekaj časnikov, prirejal podobnice, piknike, pohode, kandidiral za župana (dobil 9 %), je občinski svetnik, skrbi za pravne nasvete, zdravje, vrtove, sedaj je še predsednik PS Trzin. Ali res tako znana oseba potrebuje fotografijo?

V prejšnjem volilnem boju je bilo eno izmed njegovih gesel: »Čas je za spoštovanje in toleranco!«

Toda pokazal je, da zna spletkariti, netiti sovražstvo, ne želi spregledati dejstev, obtožuje vsepovprek, skratka pozitivnega za skupnost v njem NE najdemo.

Ker vidim, da se je volilni boj že pričel, močno upam, da so njegove »kvalitete« pravi Trzinci že spoznali.

Bog obvaruj, da dobijo moč takšni ljudje!

Jože Erčulj,
pokončni član SDS Trzin

Občinska čistilna akcija

Letošnja občinska čistilna akcija, ki jo organizirata Občina Trzin in Turistično društvo Kanja Trzin, bo predvidoma v soboto, 12. aprila. Začetek akcije bo ob 9. uri, ko se bodo udeleženci zbrali na že določenih zbirnih mestih in začeli pobirati ter odstranjevati odpadke v Trzinu in njegovi okolici. Akcija bo potekala po ustaljeni praksi, s podrobnejšimi informacijami o akciji vas bomo seznanili kasneje. V primeru slabega vremena bo akcija prestavljena na drug termin.

Vabljeni, da se akcije udeležite v čim večjem številu.

Zanimiva je pobuda Planinskega društva Onger Trzin, ki že od vsega začetka sodeluje na očiščevalnih akcijah – pravzaprav so bili planinci pobudniki prvih spomladanskih čistilnih akcij v Trzinu. Planinci ugotavljajo, da je v občini vsako leto manj divjih odlagališč in manj dela za udeležence čistilnih akcij. Ker pa je letos v okolici Trzina žledolom zatrpal številne poti po gozdu, planinci menijo, da bi bilo prav, če bi se udeleženci čistilne akcije lotili tudi čiščenja oziroma zagotavljanja prehodnosti teh poti. Sami so pri-

pravljeno očistiti markirane poti iz Trzina in od Jabelj proti Dobenu, od Občine pa pričakujejo, da bo od lastnikov parcel, preko katerih potekajo te poti, zagotovila soglasja za to aktivnost. Prav tako na planinskem društvu menijo, da bi lahko tudi druga trzinska društva poskrbela za čiščenje še drugih poti v trzinskem gozdu.

Zlati Domžalčan Matjaž Brojan zelo dobro pozna Trzin

Na predstavitvi knjige *Slamnata sled Domžal v Slamnikarskem muzeju v Domžalah* (Foto: Primož Hieng)

Matjaž Brojan je dolgoletni novinar in urednik, publicist, prejemnik Steletovega priznanja, ohranjevalec naše kulturne dediščine. Je tudi odlični rezbar, znan po upodobitvah Brižinskih spomenikov, ki jih je vrezal v lipove plošče, imenitne so njegove ure s secesijskim vzorcem. Pravkar v lesu zaključuje Stiške rokopise. Sodi med odlične poznavalce Domžal. Med drugim je bil učitelj materinščine, vendar je kmalu pristal v novinarskih vodah. Delal je v Leku, bil je urednik domžalskega Občinskega poročevalca, pozneje Slamnika, nato novinar sedanjega Rada Slovenija, kjer je dočkal upokožitev. Med svojim vsestranskim delom je spoznaval tudi prostor današnje trzinske občine.

Res da je Matjaž rojen v Beogradu, vendar je po duši in s srcem Domžalčan, vzor pridnosti in ustvarjalnosti, tako kot tudi sam na splošno ocenjuje svoje prednike. Velik del svojega življenja je posvetil zbiranju gradiva, ki je povezano z Domžalami, še posebej pa o slamnikarstvu na Domžalskem.

Matjaž Brojan, kam segajo vaše korenine?

Korenine naše družine segajo v leto 1711. Moja družina po mami strani je bila že od nekdaj usmerjena v slamnikarstvo. Moj prapraded Valentin Jančigaj je bil med prvimi slovenskimi slamnikarji, če ne celo prvi. Usoda je hotela, da se zdaj skušam svojim prednikom oddolžiti s tem, da raziskujem slamnikarstvo na Domžalskem. Predlani je o tej zgodovini izšla tudi moja zajetna monografija. Te sem se lotil relativno pozno, a ne prepozno. Moje delo je zaznamovalo dejstvo, da nikogar od teh slamnikarjev nisem poznal. Govorim torej posredno, čeprav sem med pisanjem knjige obiskal vsaj kakih trideset starih ljudi, ki so nekoč imeli opravka s slamnikarstvom in so celo delali v teh tovarnah. Veliko bolj pristojen za tovrstno delo bi bil moj stric Tonček Ravnikar, ki je bil tudi domžalski kronist, vendar se tega dela ni lotil. Spominjam se, da sem v mladosti, takoj po drugi svetovni vojni, živel sredi slamnikarskega utripa. Takrat je bilo slamnikarstvo še živo, veliko je bilo materialov, predmetov, orodij in strojev. Škoda, da me kot otroka to ni zanimalo. Šele pozneje sem prišel do spoznanja, kaj je slamnikarstvo pomenilo. Pred kakimi tridesetimi leti sem se odločil, da začnem zbirati vse o tej pomembni domžalski panogi. Kupoval sem vse, kar je povezano s slamnikarstvom.

To je samo del domžalske tradicije. Zbirate tako rekoč vse, kar je povezano z Domžalami.

Zbiram dejansko vse, kar vsaj malo diši po Domžalah. Teh zbirk je zares zelo veliko, saj vseh skorajda ne morem niti omeniti. To

je zame zelo dragoceno, ker imam Domžale strašno rad. Želim si, da bi bilo takih ljudi, ki bi s ponosom gledali na prednike, več. Do vseh starih ljudi, s katerimi sem se srečeval, čutim zelo globoko spoštovanje. Bili so neverjetno napredni, pridni, ustvarjalni, usmerjeni v delo, v prave vrednote, v kulturno delo, povezovali so se v pevske zборе, predvsem pa so bili združeni v želji, da bi napredovali. Domžale so bile leta 1910 vas, vendar vas, ki je imela cerkev in faro, tirolsko in slovensko šolo, dve godbi, tirolsko in slovensko, imeli so sokolski dom, kulturni dom; torej vse attribute mesta, a so bile še vedno vas. Toda v tem času so imeli kakih deset, petnajst industrijskih objektov, tovarn, slamnikarskih delavnic, vse to pa so bili pogoji, da so se Domžale razvijale v zelo napreden slovenski kraj.

Kaj vse lahko najdemo v vaši zbirki?

Imam, na primer, opisane portrete več kot sto starih Domžalcev, hranim vse članke o Domžalah, ki so bili objavljeni v najrazličnejših sto in več let starih časopisih, imam okrog tristo knjig o Domžalah. Potem je tu še petsto značk domžalskih društev in klubov, imam arhive mnogih kulturnih društev, ogromno podatkov o nogometnem življenju v Domžalah, pa več kot tisoč starih fotografij, in še bi lahko našteval. Imam celo zbirko dnevnikov vojakov, ki so jih prinesli z ruske fronte, torej o tem, kaj so si na frontah zapisovali trpeči vojaki. Omeniti moram še vse, kar sem zbral med svojim delom na Radiu Slovenija, to je okoli 650 tonskih zapisov radijskih oddaj, vsa gradiva radijskih prispevkov, torej praktično vse, kar sem na radiu počel.

Kje ste začeli svojo poklicno pot?

V Domžalah sem najprej štiri leta učil materinščino. Nato me je moj takratni ravnatelj Flerin usmerjal v novinarski poklic. Bil je urednik takratnega Občinskega poročevalca, zdajšnjega Slamnika. Kot mlademu slavistu mi je dajal svoje delo, ob tem pa je bil tudi moj mentor. Bil je sicer zelo zelo, a dal mi je zelo veliko. Vodil me je in usmerjal. Potem sem odšel v Lek, kjer sem bil urednik publikacij. Od tu so me po osmih letih zvabili v Domžale za urednika, kjer sem deset let urejal občinsko glasilo. Eno leto sem delal pri časniku To je to, ki je bil sicer dober projekt, vendar nismo imeli nobenega komercialnega izračuna. Časopis smo znali narediti, a ga nismo znali prodati. Po tej izkušnji sem prišel na Radio Slovenija, kjer sem delal dvajset let, to je vse do upokožitve. Tu, na Radiu Slovenija, so bila naj srečnejša leta mojega življenja. Moje delo je bilo deležno številnih pohval, vrh pa je vsekakor Steletovo priznanje. Vnovično priznanje pa je, da so me na Radiu Slovenija povabili k sodelovanju. Potrebujemo te, so mi dejali. To je več vredno kot denar.

Ob vsem delu ste izdajali tudi številne zanimive knjige.

Izdal sem dvanajst knjig. Čutim, da moram to, kar imam v sebi, povedati ali izraziti na tak način. Načrtov v zvezi s tem imam še veliko, še posebej rad bi v knjižni obliki predstavil svoje rezbarsko delo, tudi ustvarjanje rokopisov naših daljnih prednikov, ki sem jih vrezal v les.

Kdaj ste se srečali z lesom, da ste začeli rezbariti?

V nesreči sem izgubil sina. Po tem sem strašno trpel in sem pristal pri psihiatru. Mojega stanja nikakor ni želel zdraviti s tabletami ali šoki, temveč mi je priporočal tako delo, ki naj bi me utrudilo, da bi svoje misli preusmeril drugam. Začnite ustvarjati v lesu ali kamnu, mi je dejal znameniti dr. Lev Milčinski. Nekoč sta se pod balkonom hiše v Domžalah znašla dva ogromna čoka lesa.

Matjaž Brojan (levo) na podelitvi Steletovega priznanja leta 2008 v Narodni galeriji v Ljubljani (Foto: Primož Hieng)

Kupil sem si čisto navadno dleto in začel z delom, žena pa me je pri tem spodbujala. Kmalu sem pripravil prvo razstavo afriških okultnih mask, naredil sem zelo veliko ur v secesijskem slogu. Lotil sem se Prešernove Zdravljice in jo rezbarsko upodobil v lesu. Delal sem v les urezane Brižinske spomenike, kjer sta se srečala moj raziskovalni duh starih časov in zapisi naših prednikov. Trenutno delam Stiški rokopis iz leta 1428. To je edini tak dokument, ki je ostal pri nas, točneje v NUK-u, ostali so vsi zunaj Slovenije.

Kakšne se vam zdijo današnje Domžale? Kaj pogrešate in kaj bi spremenili?

Pomembno je, da smo ohranili društveni dom, prav tako Müllerjevo vinarno (današnja lekarna). Všeč mi je, da se ob programu Kulturnega doma Franca Bernika ohranja naša identiteta, kar z drugimi besedami pomeni, da imamo odlično voden kulturni dom. Pohvaliti moram, da smo rešili Kamniško Bistrico in da so ob njej uredili zeleno rekreacijsko pot. Prav je, da so Domžale zaščitile kompleks nekdanje tovarne Univerzale. Šibkost Domžal je ravnanje s prostorom. Škoda je, ker je še vedno neurejen prostor nekdanje tovarne Alko, kjer je zdaj sicer veliko makadamsko parkirišče, in to že od leta 1986.

Prav je, da spregovoriva še o nekdanji, recimo temu veliki občini Domžale, kjer so poleg sedanjih Domžal združene še zdajšnje občine Lukovica, Moravče, Mengeš in Trzin. Kakšen je bil Trzin kot del domžalske občine?

Ko so nastale nove občine, se je vse spremenilo. Nove občine so od matične dobile zelo malo, z ustanavljanjem svojih pa so zacvetele: zaradi večjega hotenja, večje prodornosti lokalnih dejavnikov, povečale so se tudi ambicije teh občin. Vse te občine so dobile denar od plinovodov in plinifikacije, od koncesionarskih sredstev, od gradnje avtoceste in podobno. Največ so pridobile z voljo lastnih ljudi, da iz svoje občine nekaj naredijo. To se je dogajalo tudi v Trzinu.

Kakšen pa je vaš odnos do Trzina?

V Trzinu imam veliko prijateljev, hkrati pa redno spremljam delovanje in razvoj celotne občine. Trzin je zaradi bližine Ljubljane in razvitosti infrastrukture – mislim, da Trzin nima ceste, ki ne bi bila asfaltirana, danes v samem vrhu slovenskih občin. To jim seveda ni bilo podarjeno, saj moramo vedeti, da so Trzinci zelo pridni in ustvarjalni. Hkrati imajo tradicijo in odnos do vsega, kar jih povezuje s preteklostjo. Vse to je združeno s podjetnostjo in podjetništvom v poslovni oziroma obrtni coni. Poglejmo še primer, ki je redek, a ga ne gre zanemariti. Vse stare hiše so poimenovali

s starimi hišnimi imeni. To je za kraj velika dragocenost, ki kaže na to, da ljudje spoštujejo svoje prednike. Zavedajo se, da se vse to, kar imajo, ni začelo šele z njimi, torej z zdajšnjimi generacijami. Vesel sem, da se kraj tako lepo razvija, ob tem pa Trzinci ne pozabljajo na svoje prednike.

Verjetno so bili takrat odpori, ko so se manjše občine želele odcepiti od »velike« domžalske občine?

Problem je nastal z delitvijo premoženja. Vsaka občina, ki je začela goloroka, je imela zelo slabe pogoje. Trzin je imel že na samem začetku določene prednosti. Predvsem je bila prednost v tem, da je blizu Ljubljane, pokazale so se izredne možnosti v obrtni coni, s tem pa tudi razvoj podjetništva. Vse to je vplivalo na razvoj, tako da je Trzin postal ena najbolj razvitih slovenskih občin.

Bili ste urednik Občinskega poročevalca, pozneje Slamnika, ki je spremljal tudi delo in življenje v takratni KS Trzin. Se spominjate kake zanimive zgodbe iz Trzina?

Za Trzin je značilna tradicija izdelovanja klobas. Spominjam se, da sem večkrat obiskal stare mesarje, ki so mi pripovedovali o svojem delu in njihovi mesarski tradiciji v kraju. Omeniti moram še dolgoletnega prijatelja Francija Mušiča. Bil je zelo zagret Trzinec, hkrati pa priden in zelo skrben, s svojo prisotnostjo je zelo zaznamoval Trzin.

Trzin torej dobro poznate, med drugim tudi zgodbo o trzinski sekirici, ki vam jo je zaupal kamniški častni občan, žal že pokojni dr. Niko Sadnikar.

Prvotna paleolitska sekira je bila v bistvu zglijen košček kamna v obliki sekire in z odprtino za ročaj. Našel jo je nek kmet v skalnati špranji v trzinskem kamnolomu. Nesel jo je domov. Po določenem času je k temu kmetu prišel kamniški okrajni veterinarski inšpektor dr. Josip Nikolaj Sadnikar, oče Nika Sadnikarja. Pri kmetih je povpraševal po starinah, ki jih je zbiral za svoj muzej v Kamniku. Tako je naletel tudi na sekirico, ki je bila pravzaprav plačilo za neko opravljeno veterinarsko storitev. Sekirico je dr. Sadnikar po tistem hranil na polici v osrednjem prostoru svoje hiše na Šutni. To se je dogajalo med obema vojnoma. Takrat je najbolj znani slovenski arheolog dr. Gabrovec pregledal omenjeno sekiro, jo narisal, skiciral, ocenil in opisal ter jo tudi strokovno ovrednotil. V začetku 60. let prejšnjega stoletja so Sadnikarjevi odšli na izlet, po muzeju pa je obiskovalce vodila grofica Rechbachova, ki je bila potomka graščakov s Krumperka. Sprejela je tri Italijane, ki so si ogledovali muzejsko zbirko. Enemu izmed njih naj bi postalo slabo, Rechbachova pa je skočila po kozarec vode. Po ogledu so odšli, naslednji dan pa so ugotovili, da je izgubila trzinska sekirica. Zagnali so vik in krik, Italijani so se izgubili neznano kam, z njimi pa tudi ta dragoceni muzejski predmet. In po tej zgodbi še danes uporabljamo izraz »trzinska skirca«. To je šaljiva žalitev, s katero so se obkladali razboriteži ob kočljivih situacijah.

Omenili ste trzinske klobase, za katere mnogi menijo, da so bile prednice današnjih kranjskih klobas. Zgodba je vsekakor zanimiva, kajne?

To so bile prekajene klobase, ki so jih trzinski mesarji vozili tudi na ljubljanski trg. Žal je ta tradicija po vojni povsem usahnila, zdaj pa se k sreči uveljavlja in trzinska klobasa se spet pojavlja, na primer na raznih sejmih, tudi na Florjanovem v Trzinu. Klobaso bi morali uveljaviti kot trzinsko znamko, posebnost torej. Domžalčani imamo kot prepoznavni predmet slamnik, Kamničani majoliko, Trzinci pa bi torej lahko imeli svojo trzinsko klobaso.

Trzin je konec lanskega leta dobil svoj prvi zbornik. Kako komentirate izid?

S tem je vzpostavljena tradicija izdavanja zbornika. To so čudovito izbrane teme, ki so v Trzinu zaradi vsega, kar je kraj predstavljal in še predstavlja, obogatile védenje o zdajšnjem življenju z védenjem o nekdanjem. Želim si, da bi to tradicijo Trzinci začutili kot nekaj velikega in pomembnega, zato tudi pričakujem, da bo Občina Trzin ohranila tradicijo izdavanja zbornika.

Izdali ste dvanajst knjig. Če bi se odločili in napisali knjigo s tematiko iz trzinske občine, katero temo bi izbrali?

Ljudje in družine imajo neverjetne zgodbe. Zelo zanimiva družina s številnimi zgodbami so Mušiči. V Trzinu je veliko Mušičev, med njimi je bilo, in so še, veliko zanimivih ljudi. Številni so bili ustvarjalni, znani so čistilci stekel. Nekdo bi lahko zbral zgodbe o tem delu, torej o čiščenju stekel, saj sem prepričan, da tega ni še

nihče naredil. Nasploh pa so imele trzinske družine tudi znamenite posameznike; vsaka družina ima svoje zgodbe. Naj omenim kot primer še družino Habat, med njimi je bil znani tekmovalac in prvak v motociklizmu, tudi Štefeti so se zapisali motošportu. Konkretna družina doživi take zgodbe, ki si jih niso sposobni izmisliti in napisati niti najboljši scenaristi.

Kako gledate na Trzin v začetku drugega desetletja 21. stoletja?

Razvoj Trzina spremljam z velikimi simpatijami; resnično sem vesel vsakega napredka, ki ga doseže občina kot celota in posamezniki v njej. Z velikim zanimanjem sem spremljal odkopavanja na hribu Onger in odkrivanje krajevne zgodovine od prazgodovine do današnjih dni. Ponosen sem na Trzin, da se je iz obmestne vasi razvil v prostorsko majhno, a močno razvito občino. Upam tudi, da bom lahko po svojih močeh za Trzin tudi še kaj naredil.

Primož Hieng

Star papir bo tudi letošnje pomlad prinesel novo upanje

S čistilnima akcijama Očistimo Slovenijo so prejšnja leta Ekologi brez meja uspešno čistili divja odlagališča, letos pa bo pod geslom *Mi zbiramo!* potekala že tretja izvedba akcije **Star papir za novo upanje 2014**, ki jo v društvu pripravljajo skupaj s podjetjem Dinos. Zbiralna akcija starega papirja, ki poteka med **17. marcem in 30. aprilom 2014**, bo tako zagotovo ena največjih slovenskih dobrodelnih okoljevarstvenih akcij letos. Namen projekta je, da lahko vsak prebivalec Slovenije doda

svoj list k boljšemu svetu. Zbiraj tudi ti in se pridruži na zbiralni akciji starega papirja v svojem kraju; izkupiček bo tudi letos šel v dobrodelne namene in prijavljenim vzgojno-izobraževalnim ustanovam. Kdaj bo akcija potekala v vašem kraju, si poglej na: www.ebm.si/papir.

Združimo moči, pomagajmo ohranjati naše okolje in podarimo novo upanje! Vsak list šteje!

Prešerno o Prešernu

Slovenski kulturni praznik na šoli običajno počastimo s kulturnim programom, v katerem podoživimo življenjsko pot našega največjega pesnika ter dramtiziramo in deklamiramo njegove pesmi, letos pa smo praznik obeležili drugače. Prešernov dan smo počastili z muzikalom *Prešerno o Prešernu* v izvedbi Plesno-akrobatske skupine Flip iz Pirana, v kateri je nastopilo več kot 60 nastopajočih, starih od 7–35 let.

V petek, 7. februarja, dan pred slovenskim kulturnim praznikom, smo tako učenci kot učitelji nestrno pričakovali nastopajočo skupino. Predstava naj bi se začela ob 11.15. Flipovci so ta dan nastopili že na dveh šolah, zato so nekoliko zamujali. Takoj po

prihodu so poskrbeli za sceno in kostume. Tedaj smo učenci od prvega do devetega razreda skupaj z učitelji začeli prihajati v telovadnico, kjer naj bi se predstava zgodila. Začudenim smo bili nad bogato sceno, še bolj pa nad nastopajočimi, ki so v muzikalu prikazali Prešernovo življenjsko pot, ob njem pa njegove sopotnike Matija Čopa, Jerneja Kopitarja, Primičevo Julijo in Ano Jelovškovo. S komično vlogo Prešernove muze in interpretacijo Matija Čopa v pesmi Kopitarju v spomin so nam želeli približati velikana slovenske poezije. V enourni predstavi smo uživali v igralskih, pevskih in gimnastičnih sposobnostih nastopajočih. Ob koncu smo jih nagradili z bučnim ploskanjem, po predstavi pa ni zmanjkalo pohvalnih besed o njihovi izvedbi.

Zapisala Marjana Ipavec
Fotografije Nuša Slatner

Majhen kraj, veliko kakovostnih dogodkov

V preteklem mesecu sta se v Kulturnem domu Trzin zgodili dve premieri, tri ponovitve, potopisno predavanje in še kaj bi se našlo. Obisk je bil nadpovprečen, saj se je na teh dogodkih zvrstilo krepko preko 700 obiskovalcev. V takih trenutkih človek z zadovoljstvom ugotovi, da se je trud, ki smo ga člani KUD-a vložili v teh letih, obrestoval. Še zmeraj se najde predstava, ki je po krivici prezrta, ali pa lep dan odvrne ljudi od obiska gledališča, na splošno pa se slika popravlja. Pa ne samo to. V zadnjem času opazamo porast obiska gostov iz drugih krajev, tako marsikdo postaja že kar reden gost na naših in gostujočih predstavah. Vabila kulturnim društvom s kvalitetnimi in nagrajenimi predstavami iz bližnje in daljne okolice za gostovanja pri nas so počasi pritegnila občinstvo. Marsikdo, ki se je minula leta vozil mimo kulturnega doma in sploh ni vedel, da je tam, se sedaj z veseljem ustavi zaradi ogleda katere od prireditev.

Z njimi sem se imel v zadnjem času možnost pogovarjati in dostikrat je beseda nanesa na delo našega društva. To, da je tudi dvorana sedaj v precej lepšem stanju, gre zasluga prostovoljnemu delu in pomoči Občine Trzin. Marsikdo je ugotovil, da takih dvoran, kot je naša, skorajda ni več. Ali so do konca zanemarjene in propadajo ali pa so jih nadomestile nove. Seveda so te lepše in modernejšie, ampak marsikdo se strinja, da nimajo »duše«, da so preveč sterilne. To, da smo naši dvorani podaljšali »življenjsko dobo« za še kar nekaj prihodnjih let, si tudi štejem v posebno zadovoljstvo in uspeh. Verjetno je, da bo to obdobje, ki je kulturi precej nenaklonjeno, trajalo še nekaj časa.

O tem, da bo postal Kulturni dom Trzin center ljubiteljske kulture v tem delu regije, smo si nekaj let nazaj redki upali sanjati. Načrtno delo preteklih let s profesionalnimi režiserji, selektivna izbira predstav in gostovanja po Sloveniji so pripeljala do

točke, kjer lahko rečemo, da je prepoznavnost društva in s tem tudi občine na tem področju že zelo opazna. Gostovanja na festivalih, večkratni regijski nastopi na izborih za nacionalno tekmovanje – Linhartovo srečanje – in povabila iz tujine pričajo o dobrem delu.

Najbrž bo za marsikoga presenečenje, če povem, da Domžale, Mengeš in Kamnik nimajo ljubiteljskega gledališča. Profesionalno gledališče zunaj Ljubljane v naši okolici je Mengeš s Špas teatrom, kar pa je druga zgodba. Ljubiteljska gledališča delujejo le še v kakšnih manjših krajih, kot so Groblje, Homec ali Mekinje, vendar nikjer na taki ravni kot v Trzinu. Številna igralska zasedba in kakovost trzinskih predstav se iz leta v leto izboljšujeta, kar so opazili mnogi, tudi profesionalni gledališčniki. Na to pa smo Trzinci lahko upravičeno ponosni.

Enako je na področju folklorne in etnografske dediščine v TD Kanja, pevskega in recitatorskega udejstvovanja DU, županovih literarnih večerov in še česa, kar sem ob obilici dogodkov mogoče še sam spregledal. Marsikateri kraj v naši okolici se – kljub večjemu številu prebivalcev – pred Trzinom lahko skrije.

Edino, kar bi si še želel, so nove moči in sveže ideje. Vsak, ki ima ideje in bi rad poprijel za kako delo ali pomagal v društvu, je dobrodošel. Odprtih je še veliko možnosti, kot na primer koncerti, multimedijški projekti, mednarodna sodelovanja in nove predstave.

V upanju, da se uspešna zgodba nadaljuje, naj zaključim kar s sloganom: »Dobrodošli v naš skromni teater z dušo.«

Peter Ložar

Projekt Mesec gledališča v Trzinu

27. marec je svetovni dan gledališča, v ta namen v Kulturnem domu Trzin člani KUD-a Franca Kotarja pripravljajo projekt Mesec gledališča s kar štirimi predstavami za vse okuse. Mesec gledališča se je pričel 8. marca in bo trajal vse do 5. aprila.

Prva predstava v okviru projekta je bila avtorska komedija **Zapornik št. 3.2.3.**, nad katero so bili gledalci navdušeni, saj so se med predstavo pošteno nasmejali dogodivščinam Alojzija Šušteršiča (igra ga Domen Valič, sicer redni član ansambla Mestnega gledališča Ljubljana), po domače Šuštarjevega Lojza. Matej Mijatović, avtor teksta Zapornik št. 3.2.3. in najboljši prijatelj Domna Valiča, se je v Trzinu predstavil že pred leti kot igralec v predstavi Pričakovanja. Nekateri se ga spomnite z lanskoletne Slovenske popevke, na kateri bo nastopil tudi letos s svojo šansonjsko skupino Radio Mondo, njegovo pesem pa bo na Festivalu slovenske popevke izvajala tudi Katarina Mala. Zapornika pa si boste lahko ogledali še **24. marca 2014 ob 20.00 uri** in še nekajkrat v aprilu, kot so nam prišepnili organizatorji.

Otroška klasika

V nedeljo, 23. marca 2014, bodo ob 16. uri na svoj račun prišli otroci in njihovi starši, ko bo v Trzin v goste prišlo Družinsko gledališče Kolenc s klasiko med otroškimi predstavami, predstavo Janko in Metka. Vsebinsko predstavo gotovo poznate, pa jo za vsak primer obnovimo: Janko in Metka slišita, kako se mamica in očka pogovarjata o težavah in o revščini. Odločita se, da bosta odšla od doma, da mamica in očka ne bosta imela z njima težav. V gozdu naletita na čarobno hišico, kjer visijo dobre s sten in

strehe. Čeprav ju gozdni prijatelji svarijo, se Janko ne more upreti dobrotam. In tako ga ugrabi čarovnica. Bo strahopetni Metki in pogumnim malim gledalcem uspelo rešiti Janka? Držimo pesti. Za vstopnico boste odšteli 5 evrov, v predprodaji so na voljo tudi v lokalu Pekos Pub.

Zaloški tajkun

Lahkokrilec je komična detektivka, v kateri je glavni junak Janez: uspešen človek srednjih let, ki ima vse – ugledno in premožno družino, ljubečo ženo in otroka, skrbno ter pokroviteljsko mamo in za očeta upokojenega policijskega direktorja. Družina ima dve hiši in tri vikende. Pri nakupu tretje hiše pa je Janez uporabil nezakonito finančno potezo in zato zdaj njegovo brezskrbno življenje zmoti nevarnost, da bo kriminalno dejanje odkrila policija in potrkala na njihova vrata. Strah pred javnim škandalom in zaporom privede Janeza do nenavadne rešitve: izgine od doma in razglasi, da je žrtev ugrabitve. Potem seveda v igro vstopi kriminalistični inšpektor in v svojo protiigro vključi junakovo naivno ženo, gospodovalno taščo in kolegico – policijsko vedeževalko. Igra govori o tem, kako zlahka se vrednote, kot so ljubezen, zaupanje, zvestoba, spremeni-jo ter zamenjajo s hinavščino, licemerstvom, lažjo ter prevaro. Pri tem pomaga beg pred resničnostjo. Oglad komedije Lahkokrilec v izvedbi KUD-a Svoboda iz Zaloga bo možen v **soboto, 29. marca 2014, ob 20. uri**, vstopnice so po 5 evrov.

Ali mlade čaka svetla prihodnost?

Že naslednjo soboto, natančneje 5. aprila, si boste ob 20. uri lahko

ogledali zadnjo od predstav v sklopu Meseca gledališča, komedijo Svetla prihodnost, avtorja in režiserja Marka Djukića iz Izrednega teatra Litija, ki je pred leti v Trzinu navdušil s prav tako avtorsko komedijo Mamo ste pa kar živo pokopali? Tema predstave Svetla prihodnost je brezposelnost mladih, ki se začasno zaposlijo na Uradu za raziskave in razvoj trga dela, ki ga je država ustanovila kot odgovor na kritično stanje brezposelnosti. Skozi zgodbe štirih mladih izobraženih ljudi brez prave možnosti za redno zaposlitev na humoren način obravnava perečo problematiko države, ki je v zadnjem času pri vrhu samo še po negativnih kazalcih. Skozi glavne značajске lastnosti štirih osrednjih likov – prizadevnost, uporništvu, apatija in komolčarstvo – predstavi odzivanje mladih na razmere in njihov pogled na prihodnost. Njihovo doživljanje lastne brezposelnosti in vsesplošnega pomanjkanja služb ter način, kako se urad, kjer delajo, loteva tega vprašanja, v njih prebudi tako najboljše kot najslabše, hkrati pa razgali način, kako državni aparat pogosto pristopa k reševanju težav; to pa je lahko v enaki meri tragično in smešno. Vstopnica bo stala 5 evrov.

Organizatorji upajo, da bodo s projektom Mesec gledališča privabili vse dosedanje redne obiskovalce in pritegnili k ogledu tudi nove, zabavnih kulturnih dogodkov željne goste iz bližnje in daljne okolice. Kot je povedal vodja gostovanj Urban Gradišar, v uspešnost trzinskega KUD-a ne dvomijo, saj so pripravili obsežen in kakovosten program, sami pa s svojim Samomorilcem v tem času nadaljujejo mini turnejo po Sloveniji.

(bl)

Kulturoskop - Koledarčke iz žepov!

DATUM	KAJ?	ZVRST	CENA	KJE?
sobota, 22. 3. 2014, ob 19.30	KUD Franca Kotarja Trzin: SAMOMORILEC »Mesec gledališča«	<i>komedija</i>	gostovanje	Dom krajanov Zalog
nedelja, 23. 3. 2014, ob 16. uri	Družinsko gledališče Kolenc: JANKO IN METKA »Mesec gledališča«	<i>otročka predstava</i>	5 evrov	Kulturni dom Trzin
ponedeljek, 24. 3. 2014, ob 20. uri	M. Mijatovič, D. Valič: ZAPORNIK ŠT. 3.2.3	<i>komedija</i>	7 evrov	Kulturni dom Trzin
torek, 25. 3. 2014, ob 20. uri	Mišo Goriup: MAROKO	<i>potopisno predavanje</i>	2 evra	Kulturni dom Trzin
sobota, 29. 3. 2014, ob 20. uri	KUD Svoboda Zalog: LAHKOKRILEC »Mesec gledališča«	<i>komedija</i>	5 evrov	Kulturni dom Trzin
sobota, 5. 4. 2014, ob 20. uri	ŠKUD Tombas Litija, Izredni teater: SVETLA PRIHODNOST »Mesec gledališča«	<i>komedija</i>	5 evrov	Kulturni dom Trzin

Rezervacija vstopnic za prireditve je možna preko spletne strani društva: www.kud-trzin.si ali po elektronski pošti: rezervacije@kud-trzin.si.

BL

Praznični mesec sušec

Svet je neizmerno lep, živeti je DAR,
ki nam je poklonjen!
Živeti so sanje,
in sanj se ne da ne prijeti, ne vzeti.
Naj vam bo lepo !

Za uvod v spomladanska praznovanja nam je naša recitatorka in vezilja Ada Lovše Mušič s svojim milozvočnim glasom na kulturnem večeru, ki je bil 6. marca posvečen dnevu žena in vsem spomladanskim praznikom, hkrati pa je pomenil tudi uvod v prijetno odprtje razstave trzinskih vezilj, poklonila te verze, med samim programom pa še recitacijo z naslovom Mak. Nato pa sem od nje prevzela povezovanje programa, na katerega smo člani Turističnega društva Kanja Trzin povabili vse dame in tudi gospode, da se skupaj posvetimo vsem spomladanskim praznikom.

Po vseh vremenskih presenečenjih, ki so nas neprijazno spremljali v prosincu in svečanu, pa v našo podalpsko deželico počasi ob rahlih sapicah, cvetenju prvih rožic in ptičjem petju le prihaja tako zelena pomlad.

Praznovali smo že prvi spomladanski praznik, in sicer dan zaljubljenecv na god sv. Valentina; za naše prednike je to tisti svetnik, ki ima ključke od korenin in napoveduje, da se bo v rastlinah začelo prebujati življenje, v ljudeh pa upanje na lepšo prihodnost, napolnjeno s pozitivno energijo.

Zapele so nam ljudske pevke Cintare. Ime so povzele po »tavžentroži«, zdravilni rastlini. Pevke se družijo in prepevajo že iz študentskih let. Njihov nastop je sovpadal s praznikom, ki ima korenine v preteklosti, in prav tako z razstavljenimi izdelki. S svojim ubranim petjem ljudskih pesmi so nas popeljale po vseh slovenskih pokrajinah in poskrbele za dobro počutje prisotnih.

V prazničnem večeru smo se še prav posebno posvetili 8. marcu, dnevu deklet in žena ali kot nekateri zagovarjajo – prazniku žensk. Zamisel o mednarodnem dnevu žena je nastala v času hitre industrializacije pred stotimi leti, ko so si ženske začele prizadevati za boljše delovne razmere in so sprožile plaz ženskega družbenega gibanja za enakopravnost žensk z moškimi. In ta misel bi nas morala spremljati skozi vse leto, ne le na praznični dan, ko dobimo rožico, mogoče bombonjero, parfum ali smo povabljeni na svečano večerjo. Čestitke ob prazniku bi morale pokazati, da se vsi skupaj zavedamo, da ni vedno lahko biti ženska, saj so realne možnosti za ženske še marsikje tudi danes in v našem okolju omejene samo zaradi tega, ker gre za ženske. Tudi sodobna družba nas sili v podobo močne, neodvisne ženske, dejavne na vseh področjih. Med nami živi množica mladih, sposobnih žensk, ki so odlične v službi, so matere in žene, ki se vsakodnevno trudijo biti povsod najboljše, ampak spremlja jih občutek slabe vesti, ker še vedno menijo, da ne naredijo dovolj. Vsako dodatno uro, ki jo preživijo v službi, plačajo s slabim občutkom do otrok in družine. Zdaj je težko biti ženska njim in tudi nam, ki skušamo po svojih močeh pomagati mladim družinam. Kot ženska si želim, da bi 8. marec, dan žena, pomenil pomemben mejnik ter poklon vsem ženskam, ki so se v preteklosti bojevale, da nam je danes boljše.

Proti koncu meseca, 25. marca, bomo ženske – matere ponovno praznovali, in sicer materinski dan. Res da je ta praznik malo zapostavljen, vendar nekateri bolj stavijo nanj kot na dan žena.

Nehote se ob tem pojavi dvom, kako odgovoriti na nedolžno

otroško vprašanje: »Kdaj pa bo imel oči očetovski dan?« To sem na prireditvi povprašala tudi prisotne. Seveda, tudi naš močnejši spol v mesecu marcu praznuje dvakrat: na dan svetega Jožefa gospodje praznujejo dan očetov, dva dni za ženskami, pa še dan mučnikov. Darila, to so suhe slive, trnje in klobasa, ki jih dobijo moški, so nagajiv opomin na mučeništvo v njihovem življenju. God 40 mučnikov je že dolgo tudi vremenski mejnik, saj pravi, da če na ta praznik dan ni lep, tudi štirideset dni po tem ne bo; letošnja napoved je obetavna.

Vmes, med prazniki odraslih, se poveselejo tudi otroci, in to na gregorjevo, ko se ženijo ptički. Tudi letos so otroci ob pomoči staršev naredili in po vodi spustili barčice s prižganimi lučkami, kar danes velja za začetek pomladi, ko naravna svetloba nadomesti umetno.

Da pa ni bil praznični večer samo slavnosten, ampak tudi razposajen in vesel, so s svojim prihodom, hudomušnim povezovanjem zapetih pesmi, vriskanjem in nazdravljanjem z vincem poskrbeli pevci Kerlci, ki upravičeno in ponosno nosijo to ime. Tudi Kerlci so se družili že v študentskih časih, ko jih je na študij prineslo iz vseh vetrov; so folkloristi in pevci od takrat pa vse do danes.

V poklon vsem praznikom v mesecu sušcu vezilje iz Turističnega društva Kanja Trzin že po tradiciji odpremo babičino skrinjo in iz nje vzamemo izdelke, narejene v zimskem času po starih vzorcih, ki so del oblačilne dediščine, izvezene v rišelje tehniki, ki jo imenujemo tudi zračna čipka. In prav slednje smo postavile na ogled v avli našega centra.

Naj vam bo lepo še naprej, sem zaključila s povabilom prisotnim, tako kot jih je Adi pozdravila na začetku.

Dunja Špendal

Slikar Rajko Ferk je navdušil tudi v Trzinu

Turistično društvo Kanja in Prostovoljno gasilsko društvo Trzin sta omogočili postavitev slikarske razstave slikarja Rajka Ferka. Razstavo smo v prijetnem vzdušju slavnostno odprli v torek, 18. februarja, v Centru Ivana Hribarja.

Slikar Rajko Ferk prihaja iz Maribora. S slikarstvom se resneje ukvarja od leta 2003. Sprva je risal akvarele s tušem, največkrat mariborske vedute, kasneje pa je osvojil slikarsko tehniko z lopatico. Izpilil jo je do posebne prepoznavnosti, zato so njegove slike prava protiutež akvarelom. Je izredno plodovit slikar, veliko razstavlja, lani je imel 36. razstav. Poleg slikarstva je Rajko upravitelj Galerije Kavarnе Betnava v Mariboru in organizator slikarskih kolonij doma in v tujini. Veliko svojih slik podari za humanitarne akcije in tako pomaga socialno ogroženim družinam. Trenutno je njegov največji projekt njegova prva knjiga aforizmov, ki bo predvidoma izšla v aprilu. Istočasno pripravlja tudi retrospektivno razstavo ob 10-letnici svojih likovnih del v Mariboru.

Če nas je v predhodni razstavi Cene Griljc popeljal v svet himalajskih osemtisočakov, v svet neizmernega skalovja, mraza, ledu in prepadnih sten, narisanih s fotografsko natančnostjo, nas je slikar Rajko Ferk presenetil s močnimi kontrastnimi barvami. Njegove slike izžarevajo veliko toplino, energije. Zaveda se, da imajo barve v našem življenju pomembno vlogo, zato skuša z njimi vplivati na svoje in gledalčevo razpoloženje.

Rajkove slikarske izpovedi so od slike do slike jasno določene. Slikar to naredi z nanosom barv na platno, ki jih nato z lopatico

in mojstrsko potezo razporedi po slikarskem platnu. Slikarju barve veliko pomenijo. Čeprav jih ne uporablja prav veliko, so te v močnem kontrastnem razmerju. Na ta način primora gledalca, da o sliki razmišlja in si o njej ustvari svoje lastno mnenje.

Razstave se je udeležilo veliko Rajkovih slikarskih prijateljev in ostalih ljubiteljev slikarstva. S soprogo sta pripravila prigrizek in odlično vinsko ponudbo. Med okušanjem dobrot in druženjem smo Rajka spoznali tudi z druge, človeške strani. Zaželeli smo mu še veliko uspehov in ustvarjalne energije v likovnem izražanju.

Majda Šilar

Marca v Maroko za samo 2 evra!

Ob marčevskem potopisnem predavanju se bomo zavajali, da je poletje bližje, kot je v resnici, saj bo v torek, 25. marca 2014, ob 20. uri na sporedu potopis Miša Goriupa o Maroku, Evropi najbližji arabski državi. Manj kot 10 navtičnih milj loči Maroko od juga Iberskega polotoka. Na popotovanju s terenskimi avtomobili je Mišo Goriup s skupino popotnikov raziskal vse – od barvitega Chefchauena, srednjeveškega Fesa, majhnih vasic v Atlasu, puščave v Merzugi, peščene obale Sidi lfnija in najlepše afriške tržnice v Marakešu. Za konec pa so obiskali še legendarno Casablanca in razvpiti Tanger. Za čudovito pot, čeprav le v mislih, boste odšteli 2 evra. (bl)

Hopsasa, drajsasa, pustna sobota!

Ko smo se na pustno soboto zjutraj srečali pri jutranji kavici v Motorinu, me je predsednik Društva prijateljev mladine Lado Krašovec, ko sem ga vprašal, če je že vse pripravljeno za popoldanski pustni sprevod, vprašal, če poznam kakšnega harmonikarja, češ da bi potrebovali vsaj enega za dvig razpoloženja. Skoraj v obupu je zatrdil, da je poskušal že vse, pa nobenega ni dobil. Skočila sva v avto in se vozila od enega do drugega trzinskega harmonikarja, pa kar nisva imela sreče. Ker sem imel druge opravke, sem pustil Lada njegovim skrbem, nekaj pred štirinajsto pa sem bolj iz radovednosti vzel fotoaparata in šel pogledat, če je kaj s pustnim sprevodom, čeprav v to skoraj nisem verjel, saj je iz sivih oblakov tudi rahlo pršilo. Ko sem pripeljal med bloke T3, pa sem presenečeno opazil, da se tja z vseh strani zgrinjajo velike in male maškare, in da pod streho veselo igra pisan ansambel v maskah.

Lado, zamaskiran v peklenščka, se mi je po vračje nasmihal in kimal: »Ratalo je!« Imel je, in trzinske maškare z njim, peklenško srečo, da je naletel na rešilno »angelčico«, ki je poznala prave glasbenike, pripravljene tvegati in skupaj zaigrati, čeprav se skoraj niso poznali, in prej še nikoli niso imeli skupnega nastopa. Pa so bili Ivan Kozarič, znani rogist, ki je tokrat igral na trobento, ter Klara Seršen, Grega Lap in Miha Kocjan odlični ansambel, ki je res znal s pravimi poskočnicami dvigniti moralo in ustvariti pravo veselo pustno razpoloženje. Precej zaslug za uspešno maškarado je imel tudi Mitja Šilar, ki je povezoval dogajanje in usmerjal sprevod našemljenih otrok in malo starejših maškar po Trzinu. V veseli družini je bilo kar nekaj res simpatičnih princesk, čarovnic in čarovnikov, muck, vitezov, pošasti in drugih zanimivih likov iz domišljije, pravljic in tujih svetov. Manjkal ni niti Mihec od Kamniških novic, tudi pravi novinarji iz ATV Litija so bili na svojem mestu. Veselica se je lahko začela!

Za razliko od prejšnjih let so se maškare tokrat začele zbirati pred picerijo Olivija, kjer so bili udeleženci povorke deležni krofov in drugih dobrot, kasneje pa smo videli, da so bili podobno gostoljubni, lahko bi zapisali – že kar po tradiciji, tudi v Okrepčevalnici Bor, Gostilni Pr'Jakov Met, v Baru La Goja in v Gostilni Pr'Narobet. Povorka je iz soseke T3 krenila proti Mlakam in na ploščad pred Mercatorjem, kjer so se maškaram priključili še zamudniki. Veseli zvoki so pritegnili številne radovedneže in fotoaparati ter mobilniki so veselo škljocali.

Pisano družino so nekatere maškare kmalu zapustile, priključevale pa so se ji nove. Sprevod je nato po stranskih poteh krenil v zgornji, stari del Trzina, kjer so jih po običaju pričakali radodami gostinci. Vsi postanki so prinesli tudi veselje gostom v lokalih, ki so jih maškare obiskale, na koncu pa so vse razveselili še kurenti, ki so ravno prihajali z Dobena, pa so jih trzinski turistični delavci povabili še v Trzin. Seveda pa pustno rajanje ne bi bilo popolno, če ne bi mask tudi ocenjevali in nagradili najboljših. Nagrade za najbolj zanimive maske so prispevala trzinska podjetja, ki so se izkazala z različno vrednimi prispevki. Lepo je, da so pripravljene po svoje prispevati k prijetnemu in zabavnemu življenju v Trzinu, zato je tudi prav, da jih omenimo.

Podporniki in darovalci za pustno povorko so bili: Frizerski saloni Križman & A, Petra & Primož, Završnik Pekos, d. o. o., Kozmetični studio Nina ter Kozmetika in pedikura Polona, izkazali pa so se tudi prodajalna sadja Frutas, Slaščičarna Oger, Gostilna Trzinka, Cvetličarna Urša, Vinska klet Uršič in trgovina Zastopnik, nagrade so prispevali še v Ljubljanski banki enota Trzin, Mobitel, družina Kociper ter družina Prah.

Včasih je bil v Trzinu običaj, da so za pusta zamaskirani otroci hodili od vrat do vrat in prosili darove za pusta hrusta, zdaj je ta običaj skoraj zamrl, zato je pohvalno, da na Občini poskrbijo, da vsako leto priredimo vsaj pustni sprevod, kjer se mlade maškarce rade pokažejo s svojimi krasnimi maskami, starejše pa se, po sili razmer, tudi rade spogledujejo z drugimi. Želja organizatorjev in verjetno vseh pa je, da bi se sprevod na koncu lahko zaključil v kulturnem domu, kjer bi potem nadaljevali s pustnim rajanjem, dokler bi jih držale noge.

Miro Štebe

Pust veselih ust v vrtcu

Na pustni torek je bilo v Žabici prav nenavadno: nikjer nobenega otroka, pa tudi vzgojiteljic ta dan ni bilo na spregled – namesto njih so se po igralnicah sprehajali zmaji, klovnovi, pikapolonice, princeske, miške, mucke, junaki akcijskih filmov, Nodiji, pujsi Pepe ... in seveda čarovnice! Najprej so se vsi omenjeni posladkali s krofi, nato pa so starejše maske odšle na obisk v Dom upokojencev in preganjat zimo iz prostorov občinskega urada, mlajše maskarce pa so imele živžav v telovadnici. Ob poskočni glasbi so se predstavile najprej skupine, nato pa so imele mimohod tudi vse živalce, pravljčni liki, predstavniki različnih poklicev ... Dopoldan je tako minil v prijetnem vzdušju in živahnem rajanju, že naslednji dan pa o maskarah ni bilo ne duha ne sluha – v vrtcu so se znova vrnilo otroci in vzgojiteljice!

Gašper Ogorelec

Vabilo na dobrodelno prireditev Zame, zate, za nas

Vse krajanje vladno vabimo na dobrodelno prireditev Zame, zate, za nas. S petjem, plesom, dramatizacijami in igranjem na inštrumente vam bodo večer popestrili učenci OŠ Trzin.

Prireditev bo 9. aprila 2014 ob 18. uri v šolski telovadnici. Izkupiček od prodaje vstopnic bo namenjen šolskemu skladu, ki pomaga socialno šibkejšim družinam pri izdatkih za šolanje. Z veseljem vas pričakujemo.

Vodstvo Osnovne šole Trzin

Maškarce zavzele Občino

Na pustni torek, 4. marca, so občinsko stavbo, tako kot vsako leto, obiskali otroci iz trzinskega vrtca, oblečeni v pustne šeme. Na Občino so prišli v dolgem pustnem sprevodu, ki se je vil po trzinskih ulicah. Maskarce so veselo mahale vsem, ki so jih srečale. Simpatične junake in junakinje iz različnih risanih filmov, gusarje, klovnove, princeske in druge like je sprejela vsa občinska uprava z županovim namestnikom vred, ki se jim je lepo zahvalil za obisk. Prijazne članice občinske uprave so malčkom razdelile nepogrešljive slastne pustne krofe, otroci pa so srečanje popestrili z vedno aktualnimi otroškimi pesmicami. Nad lepim petjem in številom pesmi so bili hkrati presenečeni in navdušeni vsi prisotni. Ob odhodu je male pustne šeme pozdravil še župan. Druženje je bilo zares prijetno, upamo, da se bomo tudi v prihodnjih letih lahko veselili skupaj.

Občinska uprava

DKLimbarskaGora

vabi na tradicionalno prireditev

**26. POHOD PO NAGELJ
NA LIMBARSKO GORO**
ki bo v nedeljo, 30. marca 2014

Za najbolj zgodnje ob 9. uri **MAŠA**
v cerkvi sv. Valentina

Ob 11. uri **KULTURNI PROGRAM**

Za zabavo bodo skrbeli
ANSAMBL SKRIVNOST
ANSAMBL ZAJC

Generalni sponzor Nissan Krulc Moravče

Pridite po svoj nageljček in preživite
zadnjo nedeljo v marcu
v prijetnem druženju v naravi in med prijatelji!

Kako so včasih pustovali

V Jefačnikovi domačiji je Turistično društvo Kanja Trzin na pustni torek, 4. februarja, organiziralo že drugo druženje z našimi krajanji. Tema tokratne »okrogle mize« je bila pust in pustni običaji v Trzinu. Pogovora se je udeležila prof. Dušica Kunaver.

Nekateri starejši krajanji so pripovedovali, kako so praznovali pušta in kakšna hrana se je pripravljala.

Izvedeli smo, da so gospodinjice za pušta skuhale prekajeno svinjsko glavo. V juho, v kateri se je kuhala svinjska glava, so zakuhale štrukeljce, za sladico so bili obvezno bobi – kot so Trzinci imenovali krofe, ter krhki ali kvašeni flancati. Maškare so bile največkrat oblečene v pisana oblačila, hodile so od hiše do hiše in dobile bob ali flancat.

Mladi so se poročali pred pustom ali po martinovem. Med letom ni bilo časa, ker so bili zaposleni s kmečkimi opravili. Neporočeni fantje so morali vleči ploho.

Poleg pustnih običajev smo izvedeli tudi, kako so se Trzinci na binkoštni ponedeljek z vozom odpeljali k maši na Limbarko goro. Posebno zanimivo je bilo štefanovo, ko so morali gospodarji poravnati vse dolgove, ki so nastali med letom. Dušica Kunaver je priporočila, da moramo take lokalne posebnosti zapisati, da ne gredo v pozabo, da se ohranijo. Udeleženci iz osnovne šole

Trzin je priporočila, naj otroci sprašujejo stare starše, sorodnike, sosede ali starejše krajanje o ljudskih oziroma vaških običajih in jih opišejo.

Profesorica Kunaverjeva je spregovorila o začetkih poganškega praznovanja pomladi oz. obrednega preganjanja zime: prižigali so kresove, pokali z možnarji, s čimer so odganjali zle duhove. Pust je označila kot značilen praznik pomladi, ki obvezno sodi med bogato kulturno dediščino Slovenije. Pripovedovala je o ponosni drži naših prednikov, kar se odraža v ljudskih pesmih (Sem Rib 'nčan Urban, Lepa Anka kolo vodi ...). Ljudska pesem se prenaša iz roda v rod, njen avtor je neznan, na nas pa je, ali jih bomo ohranili.

Predstavila je knjižico *Pesmi pod lipo domačo*. Zbrala je slovenske narodne pesmi in jih razvrstila po tematiki (zimski večeri ob preji, vojaške pesmi, ljubezenske, pesmi o poletnih dogajanjih, o pokrajinah ter vinske in šaljive pesmi ob trgatvi). Prisotni smo zapeli po eno kitico posameznih pesmi in Dušica je bila navdušena nad našim izvajanjem. Knjižico smo lahko kupili.

Ob zaključku smo se gospe Kunaverjevi zahvalili za obisk in knjižico in ji s ploskanjem pokazali, da je med nami zelo dobrodošla.

Predsednica Turističnega društva Jožica Valenčak se je vsem prisotnim zahvalila za obisk in nas povabila na naslednje srečanje.

Majda Šilar

Vrgli smo luč v vodo in prebudili pomlad

Turistično društvo Kanja, Osnovna šola Trzin in Vrtec Trzin so povabili otroke v spremstvu staršev, da spet skupaj pozdravijo praznik gregorjevo in prihod pomladi, ko se po ljudskem izročilu ženijo ptički.

Praznovanje se je na predvečer praznika, 11. marca, pričelo s kratkim kulturnim programom, ki ga je zanimivo povezovala učiteljica Petra Mušič in nas z napovedjo popeljala med nastopajoče otroke.

Vzgojiteljica Sonja Pestotnik in Gašper Ogorelec sta iz vrta pripeljala svoje varovance. Sovice so predstavile dve recitatorki, Elo in Anjo, iz skupine Čmrlji sta nastopali Tina in Maruša. Iz najštevilčnejše skupine, ki se imenuje Zajčki, pa so prepevali Barbara, Nejc, Zoja, Matija, Julija, Matej, Danaja, Katja, Matej, Tea, Vid, Anali, Tinkara in Jakob.

Učiteljice Andreja Karner, Maša Primožič in Petra Mušič so kot mentorice pripeljale tudi šolarje. Aljaž, Tia, Jaka, Nika, Žan, Neža, Nika, Kristjan in Kleia Vita so nastopili z recitacijami, na flavto, violino in harmoniko pa so zaigrali Tanea, Živa in Kristina.

Nato je na vrsto prišlo najbolj zaželjeno in tudi napeto dejanje, ko so večer pred praznikom sv. Gregorja bregove in tudi Pšato razsvetlile lučke malih otroških umetnin. Priljubljeno spuščanje osvetljenih malih splavov, barčic in drugih plovil je razveseljevalo otroke, potrebno pa je pohvaliti tudi starše, ki so verjetno po svoje pomagali, da je bilo nekaj plovil res izvernih. Ob mraku, ko so lučke valovile po mirni vodni gladini, so plamenčki odganjali temo in naredili pisan mozaik odsevov in čarobno vzdušje. Stara šega pravi, da s tem, ko lučke odplujejo po vodi, umetno svetlobo nadomesti naravna. Kot so to počeli že stoletja nazaj, so tudi naši malčki vrgli luč v vodo in v nas prebudili pomlad.

Preprosta šega izvira iz pradavnih časov. God sv. Gregorja (12. marca) je namreč do uvedbe gregorijanskega koledarja leta 1582 veljal za prvi pomladni dan. Pomlad prinaša daljši dan, več svetlobe in toplote. To so po svoje pozdravili tudi kovači, žebjarji, čevljarji in drugi obrtniki, še zlasti iz nekaterih rokodelskih krajev, kot so Kropa in Trzič. V tistih krajih se je iz preteklosti ohranil običaj, da so obrtniki, ki so pozimi pri svojem delu potrebovali dodatno razsvetljavo, takrat, ko se je dan s svojo naravno svetlobo toliko podaljšal, da pri svojem delu umetne razsvetljave niso več potrebovali, »luč« na predvečer gregorjevega simbolično vrgli v vodo.

Turistično društvo Kanja je pod vodstvom predsednice Jožice Valenčak letos na novi lokaciji, na makadamskem prostoru za Centrom Ivana Hribarja, katerega uporabo nam je prijazno dovolilo podjetje Skupina Aktiva, postavilo stojnico. Za sladkanje z rogljički in čokolado je poskrbelo podjetje Merit International, kuhanje čajčka pa so tudi tokrat prevzeli v Piceriji Olivija. Za vso organizacijo prireditve sta poskrbeli naši članici Klavdija Tretjak in Nuša Repše.

Pri organizaciji prireditve in varnost otrok pa nas je, ko smo načrtovali prireditev, skrbel most. Prvotni je zaradi starosti odslužil svojemu namenu. Iz zagate nas je rešil mizar Tone Kralj, ki je naredil novega in ga tudi postavil. Vseeno je tudi zdaj ob nekaj več potrpežljivosti in skrbnem nadzoru gasilcev, ki so tudi tokrat priskočili na pomoč, spuščanje minilo brez nezgod. Po spuščanju ladjic so gasilci pred mostom čez Ljubljansko cesto iz Pšate položili plovila in jih na željo vrnili otrokom oziroma poskrbeli, da je brežina ostala čista.

Vesetje je bilo opazovati množico razposajenih otrok, ki so se pridno sladkali pri naši stojnici in ob mraku nestrpno čakali v koloni, da so lahko spustili svoje lučke po vodi. Ženitev ptičkov in spuščanje barčic je tako za nami, mladi pomladi pa smo tudi tako izkazali prisrčno dobrodošlico.

Dunja Špendal

Novice PGD Trzin

15. februarja smo se zbrali v gasilskem domu, kjer smo uredili opremo in očistili vozila.

20. februarja smo za mladino – v spremstvu njihovih staršev – organizirali smučanje in sankanje na Soriški planini. Smučanja se je udeležilo sedem otrok. Vsi skupaj smo vadili za tekmovanje, ki ga je organizirala gasilska zveza. Tekmovanje je potekalo 2. marca 2014 na smučišču Senožeta v Srednji vasi pri Bohinju.

Karin in Marko Kajfež (foto: Bojana Žugec)

Organizirala ga je Komisija za mladino Gasilske zveze Domžale. Udeleženci (gasilska mladina in mentorji prostovoljnih gasilskih društev v GZ Domžale) so tekmovali v veleslalomu. Naše društvo sta predstavljala dva člana. Karin Kajfež je tekmovala v kategoriji deklice od 6 do 9 let in osvojila 3. mesto. Marko Kajfež je tekmoval v kategoriji mentorji od 35 do 50 let in osvojil 2. mesto. Za izjemen uspeh na smučarskem tekmovanju jima ČESTITAMO.

Napovednik Turističnega društva Kanja Trzin

- 27. 3. 2014, DMR ob 19. uri
Predavanje o spomladanskih zasaditvah
- 8. 4. 2014, OŠ ob 17. uri
Velikonočna delavnica /TD in DPM/
- 9. 4. 2014, DMR in CIH ob 19. uri
Zbor in pregledna razstava TD
- 10. 4. 2014, v Jef. domačiji ob 18. uri
Dediščina – običaji ob praznikih
- 11. 4. 2014, od 16.30 dalje
Gozdna učna pot Onger – čistilna akcija
- 12. 4. 2014
Občinska čistilna akcija
- 13. 4. 2014, Vače in območje
Dan slovenske zastave in izlet Srca Slovenije
- 23. 4. 2014, razstava v avli CIH – ob 18. uri
Lipa in TD Kanja

Pesniški recitali v domovih za starejše

Mesec februar je mesec spomina na našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Čeprav niso na sporedu samo njegovi verzi, nas ta čas spodbudi bodisi k pisanju ali poslušanju pesmi. Pa tudi sicer se zlasti ta mesec z veliko mehko v srcu obračamo k poeziji, ki nam na tankočuten in strnjen način govori o življenju.

Recitatorska skupina DU Žerjavčki se je odločila, da bo v času, ko še bolj poudarjamo pomen kulture, predstavila novo knjigo pesnice Neže Maurer, ki bo letos praznovala 85. rojstni dan. Vendar še vedno piše pesmi, ustvarja. Svoji zadnji pesniški zbirki je dala naslov Vsi moji dnevi so sobote. V njej se zaveda, da se približuje poznemu času oziroma se počasi in umirjeno posavlja

od življenja. Z upesnjenimi najbolj intimnimi čustvi se sprehaja okrog ljubljenih ljudi, živih in mrtvih. Ljubezenski nemir v mnogih njenih prejšnjih pesniških zbirkah je zdaj postal veliki pomirjujoči mir – tako, kot je erotična ljubezen postala univerzalna, vsesprijemajoča ljubezen. Ta zbirka je razdeljena na 3 razdelke: Semena, Snežinke, Travice. Iz razdelka Snežinke je tudi pesem Vsi moji dnevi so sobote – verz, ki je dal tej knjigi tudi naslov, in se že nadaljuje z naslednjim, ki pravi: «Čakam nedeljo.» Nenehna napetost med resničnostjo in pričakovanjem ohranja poezijo živo tudi v pesničinih poznih letih. Hvaležna je, da je smela biti del oziroma trenutek čudeža življenja.

S temi pozitivno naravnanimi pesmimi ter z nekaj Prešernovimi smo se članice recitatorske skupine podale na «turnejo» recitalov po domovih za starejše občane v bližnjih krajih, tako v CAT Trzin, Domžale, Črnuče, Lj.–Kolezija, Preddvor, Dravlje, Škofja Loka. K prepevanju ljudskih pesmi pa je starejše v domovih ob lastni spremljavi na kitaro povabila gospa Silva Kosec. Ob njenem izvajanju se zasvetijo že motne oči, prebudijo se grla in zlasti ob pesmi Oj mladost ti moja so prostori, kjer nastopamo, naenkrat polni prijetnega valovanja in povezanosti med njimi in nami, ki smo jim tisti dan polepšali trenutke.

Na tak dan se je lepo vrniti domov, ker vemo, da smo s predstavitvijo pesmi pripomogle tudi mi (Ada Mušič, Olga Stopar, Helena Ogorelec ter Silva Kosec) k lepšemu dojemanju življenja ljudem, ki živijo v teh domovih za starejše.

Helena Ogorelec

Umetnine vezilj na ogled v Centru Ivana Hribarja

V četrtek, 6. marca, smo vezilje, ki delujemo pod okriljem Turističnega društva Kanja Trzin, pripravile razstavo ročnih del v rišeljne tehniki. Razstava je postavljena v avli Centra Ivana Hribarja in bo odprta do aprila.

Na razstavo smo povabile članice klekljarske skupine Lastovka iz Cerkelj na Gorenjskem, ki so s svojimi izdelki prikazale vso nežnost idrijske čipke.

Po končanem koncertu, ki so ga v Dvorani Marjance Ručigaj pripravile Cintare in Kerlci ter recitatorica Ada Lovše Mušič, je Dunja Špendal povabila vse nastopajoče in prisotne v avlo. Predsednica Turističnega društva Jožica Valenčak je pozdravila vse navzoče in

se zahvalila nastopajočim. Sledila je podelitev priznanj veziljam, čestitala nam je za lepe izdelke, za lepo postavljeno razstavo in ves trud, ki je potreben pri izdelavi vezenine, da na koncu zažari v vsej svoji lepoti. Še posebno se je zahvalila prvi dobitnici priznanja Mileni Črv, ki je tudi mentorica veziljam. Vse prisotne obiskovalke pa smo dobile cvet kot pozornost ob bližnjem dnevu žena.

Sledila je pogostitev, kjer smo poleg tradicionalne trzinske klobase s kislim zeljem lahko okušali tudi prvovrstne slaščičarske dobrote. Pripravile smo jih vezilje in dokazale, da nismo spretno samo v vezenju, ampak da smo tudi prave mojstrice v pripravi slaščic. Brez sramu se lahko postavimo ob bok profesionalnim slaščičarjem.

V vitrinah, na panojih in stenah so si gostje ogledovali razstavo in občudovali prte, prtičke, zavese, slike, blazine in druge izdelke, izvezene v rišeljne tehniki. Prava paša za oči so prti in prtički, na katerih so vezilje poleg rišeljne tehnike izvezle tudi toledo tehniko, ki je nadgradnja rišeljeja. Občudovanja vredna je peča, ki jo je izdelala naša Marika, pozornost sta pritegnili tudi njeni putki s piščanci, ki so bili narejeni za bližajoče se velikonočne praznike. Med ogledovanjem razstave in okušanjem dobrot so nam Cintare in Kerlci s petjem popestrili prijeten večer; marsikateri obiskovalec se je pridružil ubranemu petju.

Ob lepotah rišeljeja, sladkih dobrotah in lepi ljudski pesmi se je druženje nadaljevalo do poznega večera, ki nam bo ostal v lepem spominu.

Majda Šilar

Trzinci na srečanju Rokovnjači gredo

Kar trinajst folklornih skupin, od tega pet otroških, ena mladinska in sedem odraslih, z domžalsko-kamniškega območja je v soboto, 8. marca, na dan žena, sodelovalo na območnem srečanju otroških in odraslih folklornih skupin, ki ga je pripravil Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Območna izpostava Domžale. Srečanje so poimenovali Rokovnjači gredo, na njem pa so poleg folklornih skupin iz Domžal, Kamnika, Mengša, Komende, Lukovice in Moravč nastopili tudi folkloristi iz folklorne skupine Trzinka, ki deluje v sklopu Turističnega društva Kanja Trzin. Predstavili so se z odsko postavitevijo, ki si jo je zamislil vodja skupine Janez Florjanc - Fofa, poimenovali pa so jo Daljni spomini. Na srečanju so nastopajoči prikazali pestro paleto ljudskih plesov in običajev, organizator prireditve Pavel Pevec pa je med drugim povedal, da je razveseljivo, ker na tako majhnem prostoru deluje takšno število folklornih skupin. Pravzaprav po njihovem številu naše območje sodi v sam vrh v Sloveniji, zelo pa je tudi razveseljivo, da je ob tem precej otroških in mladinskih skupin, kar pomeni, da ljudski običaji, plesi in petje le ne bodo šli tako hitro v pozabo.

MŠ

Ob dnevu žena

8. marec je praznik, s katerim se vsaj enkrat v letu tudi uradno spomnimo naših lepših, nežnejših ali, kot se radi pošalimo, bolj-ših polovic, skratka naših najdražjih. Ženske so si skozi dolga stoletja ta praznik in z njim tudi večjo veljavo v življenju in pri delu s težavo priborile.

Zgodovina nas uči, da so ponekod v preteklosti poznali celo matriarhat, ureditev, pri kateri so imele žene glavno besedo. Dobro so vedele, kako živeti, delovati in celo voditi skupnost. Vendar je sčasoma prevladal patriarhat, saj so pri bojevanju moški imeli prednost. Ženske so delale, rojevale, moški pa so se bojevali. Da danes ženske lahko praznujejo, je plod odločnih prizadevanj žensk, da bi spet pridobile veljavo, ki jim gre. Ta se še zlasti izkaže v kriznih časih. Že v prvi svetovni vojni je bila na primer tako rekoč vsa obremenitev za preživetje slovenskega naroda na njihovih ramenih, saj so praktično vsi dela sposobni moški morali služiti cesarju na soški in drugih frontah. Med drugo svetovno vojno so bile številne ženske že enakopravne soborke in organizatorke odpora proti nacizmu in fašizmu. Ker je vojna terjala še zlasti hud davček med moškimi, je tudi obnova porušene domovine prav od žensk terjala še posebej veliko odrekanih, požrtvovalnosti in energije. Tudi v vojni za Slovenijo so trepetale za življenja svojih moških. V današnjem kriznem času spet nosijo sorazmerno veliko breme za preživetje družin, saj je marsikateri moški brez službe, ženska neupogljivost duha je spet v polni veljavi. So znanstvenice, odločne političarke, matere, žene in življenjske sopotnice, ki jih cenimo in imamo radi.

Cvetlice za vaš praznik

Čeprav je 8. marec že za nami, želimo vsem ženam, da bi bile skozi vse leto deležne enake pozornosti in naklonjenosti kot na sam praznik. Želimo jim, da bi jim bil vsak dan v letu prijeten, poln občutkov zaželenosti in ljubezni, kajti spoštujemo njihovo znanje in njihove druge vrednote. Želimo jim, da bi bil zanje praznik celo leto in da bi tudi v svem vsakdanu in pri svojem vsakdanjem delu našle tisto najlepše, pozitivno, s čimer je mogoče polepšati trenutke in občutke. Želimo, da bi pri tem prišla do izraza njihova iskrivost in da bi zaznale tudi to, da jih imamo mi, moški, radi in jih cenimo takšne, kot so.

Da, radi vas imamo in čestitamo vam za vaš praznik!

Zmago

Spoštovani člani TD Kanja Trzin

V Centru Ivana Hribarja je v času dežurstva možno poravnati članarino za leto 2014. Za odrasle znaša 10 evrov, za mladino 1 evro.

Ljubitelje turistične dejavnosti vljudno vabimo, da se nam pridružijo. Prijave za vpis v TD Kanja Trzin so prav tako na voljo v Centru Ivana Hribarja, Ljubljanska cesta 12f.

Vabilo na prireditev Poljubček ti dam

Učenci in učiteljice podaljšanega bivanja OŠ Trzin vabimo vse krajanke in krajane Trzina na prireditev POLJUBČEK TI DAM ob materinskem dnevu in prihodu pomladi.

Prireditev bo 24. marca 2014 ob 18. uri v šolskem večnamenskem prostoru. Veseli bomo vašega obiska.

Trzinci imamo državnega prvaka v borilnih veščinah

Učenec 9. a razreda Osnovne šole Trzin Žan Podboršek je že več let državni prvak v karateju v svoji kategoriji. Od svojega rojstva je občan Trzina, karate pa je začel trenirati, ko se je vpisal v osnovno šolo. Obiskuje tudi mednarodne turnirje po Evropi in dosega zavidljive uvrstitve. Ker je nad tem športom navdušen, bo šolanje nadaljeval na športnem oddelku Gimnazije Šiška, v prihodnosti pa želi postati športni trener.

Kako si spoznal šport, ki ga treniraš? Kaj te je najbolj navdušilo pri borilnih veščinah?

Za karate me je navdušil ded iz Loke, saj si je želel, da bi imel v družini borca. Tako sem z vstopom v šolo začel najprej z ogledi treningov, nato pa še z rednimi treningi karateja. Šport pa me je zanimal že od mladih nog, zato sem kar nekaj let obiskoval različne športne programe za mlajše otroke. Karate sem vzljubil predvsem zaradi želje po borbi, čeprav sem kasneje ugotovil, da bom do borb moral kar nekaj časa trenirati kate. Danes, ko sem mojster karateja, vem, da je osnova vseh borb znanje kat, in da je karate veščina, ki nudi mnogo več kot samo borbe.

Pri katerem klubu treniraš?

Že deveto leto treniram v klubu Atom Shotokan Do Domžale, ki ga vodi sensei Lovrenc Kokalj in sem A-reprezentant SKIF Slovenije. Tretje leto pa treniram kickbox in taekwondo v klubu Sonkal Mengeš, ki ga vodi trener Ivan Budimir.

Kolikokrat na teden imaš trening? Ali so zahtevni?

Treniram vsak dan, in sicer opravi približno dva treninga na dan. Štirikrat na teden treniram karate, trikrat kickbox, ker pa se v letošnjem letu pripravljam na evropsko prvenstvo v karateju, se dodatno fizično pripravljam pod strokovnim vodstvom Mateja Cankarja. Med vikendi imam tekmovanja, reprezentančne priprave ali pa seminarje. Zelo rad se udeležim seminarjev v tujini, npr. Italiji, na Nizozemskem in Belgiji, ki jih vodijo priznani mojstri karateja. Treningi so naporni, vendar se zavedam, da je to edina pot do uspeha.

Dosegaš odlične rezultate na raznih tekmovanjih v različnih kategorijah.

V karateju tekmujem v katah in športnih borbah in sem že več let državni prvak v svoji kategoriji. Tudi na mednarodnih tekmovanjih dosegam visoka mesta. V zadnjem letu sem dosegal prva, druga in tretja mesta na mednarodnih turnirjih v Sloveniji, Avstriji, Italiji, Srbiji in na Nizozemskem. Začel sem tudi s tekmovanji v kickboxu in taekwondoju, z njih sem prinesel že kar nekaj odličij, tako z državnih prvenstev kot mednarodnih tekmovanj.

Kateri uspeh ti je najpomembnejši?

Vsak rezultat, ki je v skladu z mojimi pričakovanji in pričakovanji

mojih trenerjev, me osreči. Še posebno sem ponosen, ko mi uspe zmagati na mednarodnih tekmovanjih doma in v tujini, kjer se srečamo tekmovalci iz različnih držav in je konkurenca res močna. Zelo sem ponosen, ker me je SKIF Zveza Slovenije razglasila za perspektivnega tekmovalca v letu 2013.

S čim se ukvarjaš v prostem času? Kaj te poleg karateja še zanima?

Prostega časa imam zelo malo, saj vsako uro izkoristim za šport, in tako svoj prosti čas večinoma preživljam v telovadnici. Ko imam čas, se rad družim s prijatelji ali se vozim z motorjem. Zanimajo me vse borilne veščine, in upam, da jih bom v prihodnosti lahko preizkusil še več.

Pohvalila te je tudi profesorica OŠ Trzin Stanka Jaklič. Si tudi predsednik oddelčne skupnosti. Kako združuješ šolske obveznosti in pogoste treninge?

Že kar nekaj let imam status športnika, kar mi omogoča, da se z učitelji dogovorim za ustno dokazovanje znanja. Ker pa se zavedam, da le sprotno delo prinaša rezultate, se trudim, da v šoli zadolžitve opravljam redno, kajti šola je zame vedno na prvem mestu. Veliko moralno podporo pri tem mi daje razredničarka Stanka Jaklič in moji domači, za kar se jim tudi zahvaljujem.

Uspešno nadaljnje športno udejstvovanje in uspehov v šoli ti želi tudi uredništvo Odseva.

I. P.

Ob prazniku Civilne zaščite priznanje tudi Boštjanu Zajcu

V sredo, 5. marca 2014, je bila v Domu kulture v Kamniku osrednja regijska prireditev v počastitev dneva Civilne zaščite, ki ga obeležujemo 1. marca. Navzoče sta nagovorila kamniški župan Marjan Šarec in republiški poveljnik CZ Srečko Šestan. Na prireditvi so podelili tudi priznanja in nagrade civilne zaščite.

Med nagrajenci, prejemniki bronastega znaka civilne zaščite, je bil tudi Boštjan ZAJC iz Trzina. Boštjan je član operativne gasilske enote Prostovoljnega gasilskega društva. Gasilstvu je globoko predan, saj se z gasilstvom prostovoljno ukvarja že skoraj 25 let.

Boštjan v društvu opravlja funkcijo pomočnika poveljnika naprav za zaščito dihal, je pa tudi član upravnega odbora društva. Kot član operativne gasilske enote, ki je osrednja gasilska enota v občini Trzin, sodeluje pri intervencijah, svoje znanje pa izpopolnjuje tudi na usposabljanjih in vajah.

V gozdu več kot za četrto milijona evrov škode

Dokončne ocene škode, ki jo je v trzinskih gozdovih povzročil požled, verjetno še nekaj časa ne bo, objavljamo pa prve ocene Krajevne enote Gozdnega gospodarstva Slovenije za območje naše občine:

V občini Trzin je približno 360 ha gozdov, v katerih je poškodovanega okrog 30% gozdnega drevja. Če zaradi podrtega in močno poškodovanega drevja računamo s posekom 15% površine gozdov, ki naj bi se predvidoma naravno obnovili, znaša škoda zaradi izpada donosa v gozdu puščenega neizkoriščenega drevja, odpiranja oziroma čiščenja gozdnih cest ter povečanih stroškov sečnje in spravila na ravni občine Trzin najmanj 270.000 evrov. Najprej bo potrebno odpreti gozdne ceste v dolžini 4.000 m, kar bo stalo od 1.500 do 2.000 evrov; računamo, da ceste zaradi ujme niso tako poškodovane, da jih ne bi mogli popraviti z rednimi vzdrževalnimi deli.

Mini reportaža z 11. Valentinovega malonogometnega turnirja

Zmagovalna ekipa K.L.P.

Poleg zimskih OI v Sočiju je bilo v tem letnem času tudi dogajanje v Trzinu športno obarvano, vsaj kar se tiče najbolj priljubljene igre z žogo: drugo februarso soboto je namreč več kot sto nogometnih zanesenjakov že enajsto leto zapored zasedlo veliko športno dvorano treh imen (Pekel, Ringelšpil ali Karuzel), vsem nam pristrčno domačo telovadnico v OŠ. Naša občina je znova gostila najboljše žogoborce od blizu in daleč na tradicionalnem *Valentinovem malonogometnem turnirju* (dogodek sam je že zdavnaj prerasel okvire občinskega tekmovanja – udeležba zvencev ekip to iz leta v leto le še potrjuje), 12 moštev pa se je za lovriko najboljšega v Trzinu pričelo meriti v kvalifikacijskih skupinah že v zgodnjih jutranjih urah.

Med najboljšo četverico so se navkljub kroničnim težavam s kadrovske zasedbo in kratko rezervno klopjo zavoljo številnih poškodb, bolezni ter službenih odsotnosti, ki so dobro zredčile njihove vrste, prepričljivo ter na veliko veselje številnih navijačev tudi tokrat uvrstili domačini in organizatorji hkrati, zasedba **Pekos bar** (fantje se lahko izprsijo z dejstvom, da so »naj« trofejna ekipa tekmovanja – dvakratni šampioni ter nikdar slabše uvrščeni kot četrti!). »**Za koga zmagujemo?**« – »**Za Trzin!**« je pred vsako tekmo zadonelo iz njihove slačilnice, na igrišču so pustili srce, svoje pa sta dodali še Fortuna in imenitno vzdušje na tribunah. Na tem mestu moramo pohvaliti izjemno domače občinstvo, ki je dobro

napolnilo dvorano ter bilo z zglednim športnim navijanjem za vsa sodelujoča moštva zagotovo dodana vrednost prijetnega nogometnega dne.

Po celodnevem tekmovanju, ki se je s finalnimi boji zaključilo ob 20. uri, si je veliko zmago prvič priborila ekipa **K.L.P.** (sestavljali so jo igralci Aleš Mežnaršič, Boštjan Lukanc, Darko in Dragan Topič ter Matjaž in Rok Florjančič, kapetan moštva; kot zanimivost velja omeniti, da je Rok najuspešnejši igralec dosedanjih Valentinovih turnirjev, saj je zmagal že četrtič, in to s tremi različnimi ekipami!), srebro je pripadlo sosodnji **Loki**, trzinski **Šerifi** so osvojili bron, domačini pa se lahko pohvalijo z odličnim, čeprav morda nehvaležnim četrtnim mestom. No, so pa zato prejeli plaketo za pošteno igro; storili so namreč najmanj prekrškov na turnirju – le 10!

Matic Kociper, organizator in kapetan ekipe **Pekos bar**: »Imenitno je bilo, ponovno smo dokazali, da v Trzinu igramo odlično nogomet. Ekipe so bile zelo izenačene – občinstvo je lahko zares uživalo v atraktivnih akcijah, kot vedno pa so imeli najuspešnejši nekaj več sreče na svoji strani; bili so v boljši dnevni formi od ostalih. To je čar turnirjev! Upamo, da bo nova dvorana kmalu zgrajena, saj bi tako tekmovanje dobilo nov zagon. Ob tej priložnosti se v imenu ekipe in sodelujočih moštev zahvaljujem vsem simpatizerjem in navijačem, ki so tudi tokrat ostali zvesti prazniku okroglega usnja. Potrudili se bomo, da bo naslednja prireditev še odmevnejša, domačini pa obljublamo, da bomo še naprej dostojno branili barve Trzina.«

Valentinov turnir, ki ga je na veliko zadovoljstvo vseh nastopajočih tudi letos brezhibno vodil natančni in avtoritativni delivec pravice, sodnik Andrija Petrovič, je tako znova čudovito uspel ter ponese ime naše občine v širjave (daljši prispevek o prireditvi ste si lahko ogledali tudi v oddaji »*Trzinski tednik*« na TV Litija – »zamudniki« lahko obiščete stran [youtube.com/watch?v=6BbWtORu9fU](https://www.youtube.com/watch?v=6BbWtORu9fU)). Kot je že v navadi, pa dogodek sam nima le tekmovalnega naboja, saj si ob zaključku turnirja sodelujoči vzamejo nekaj trenutkov tudi za druženje in izmenjavo mnenj. Tudi tokrat je za tovrstni »tretji polčas« v Pekos pubu imenitno poskrbel "trzinške skirce brus" Gorazd Završnik ter žogobrcem pripravil dobro utečen ter domiseln protokol, na katerem so za najobetavnejšega igralca tekmovanja slovesno razglasili simpatičnega **Vilija Goriška**.

Iz Dvorane treh imen ekskluzivno za Odsev – Gašper Ogorelec

Tudi med veterani državni prvaki

Trzinski strelci še naprej uspešno nastopajo v državnih ligah, uspešni pa so bili tudi na nedavnem veteranskem državnem prvenstvu v Kidričevem, ko so med posamezniki osvojili kar 3 državne naslove. Državni prvaki so postali:

- **Irena Šinko**, ki je s puško nastreljala 180 krogov v konkurenci veterank nad 40 let,
- **Andreja Gorjup**, ki je s pištolo nastreljala 171 krogov v kon-

kurenci veterank nad 40 let ter

- **Franc Brečko**, ki je s puško nastreljal 182 krogov v konkurenci veteranov nad 60 let.

V Leskovcu pri Krškem pa so tekmovali najmlajši strelci in strelke v streljanju z zračno puško z naslonom. Na sporedu je bilo 3. kolo državne lige, kjer se najmlajši strelci in strelke potegujejo za Kekčev pokal. Tekmovanje poteka ekipno in posamezno, pri čemer so lahko ekipe v mešani sestavi. Tokrat so trzinsko ekipo mlajših pionirjev sestavljala samo dekleta, ki so z odličnim streljanjem premagale vseh 12 preostalih ekip iz vse Slovenije in se tako po treh kolih trdno zasidrale na prvem mestu. Med posameznicami je zlato kolajno osvojila **Zala Koritnik**, ki je nastreljala odličnih 182 krogov. Tudi bronasta kolajna je ostala v Trzinu, osvojila pa jo je **Kaja Zorman**, ki je zadelala 175 krogov. Dobro se je izkazala tudi tretja članica ekipe **Nina Dimc**, saj je z rezultatom 172 krogov osvojila 7. mesto. Če bi dekleta ekipni dosežek 531 krogov dosegle na državnem prvenstvu, bi bil to nov državni rekord.

Na tem tekmovanju je nastopila tudi mešana ekipa cicibanov, ki je v postavi **Luka Lukić** (165 krogov in 6. mesto), **Amir Husejin Hadžić** (159 krogov in 13. mesto) ter **Eva Verbovšek** (159 krogov in 7. mesto), osvojila 3. mesto.

FB

Področno ekipno tekmovanje v šahu

V ponedeljek, 3. marca 2014, so se učenci in učenke različnih starosti in znanja povezali v ekipe, ki so zastopale šolo. Tekmovanje je bilo tudi tokrat na Osnovni šoli Rodica. Čeprav se je v zadnjih dneh pred tekmovanjem objavilo več otrok, smo sestavili tri ekipe, ki so igrale v različnih skupinah.

V ekipi deklet do 15 let (združeni sta bili ekipe deklet do 12 in do 15 let) so igrale tri učenke, rezervna igralka pa je bila učenka, ki obiskujejo prvi razred. Na prvi deski je igrala Neža Potočnik, ki si je nabrala že kar nekaj izkušenj tako na področni kot na regijski in državni ravni. Na drugi deski je prvič igrala Ajda Bolčina, vendar je zelo hitro prebila začetniški led in osvojila tekmovalna pravila. Na tretji deski je igrala Brina Rutar, ki je ravno tako igrala na področnem in regijskem tekmovanju. Brina je pokazala, da je dobro osvojila osnove matiranja. Rezervna igralka Špela Florjančič je znanje usvajala z opazovanjem in

spodbujanjem ekipe. Na sam rezultat je najbolj vplivala starost igralck, saj imajo mlajše manj izkušenj. Dekleta so odigrale vse igre suvereno in na koncu dosegle peto mesto.

Najprej smo načrtovali, da bi šolo zastopali dve ekipe fantov do 12 let, saj imamo na šoli precej učencev, ki so perspektivni in imajo dovolj znanja, da pošteno odigrajo tekmovalne partije ter imajo pri tem odprte vse možnosti za zmago. Ker od sestave ekip in izvedbe preteče nekaj dni, vmes lahko pride do večjega števila odjav (bolezni), vendar smo na koncu le sestavili ekipo, ki se je trudila po svojih močeh. Dosegli so peto mesto. V ekipi so bili: Maks Lajovic, Danijel Grad, Amadej Miličević in Mark Urbančič.

Uspelo pa nam je tisto, kar nismo pričakovali v ekipi fantov do 15 let. Pred tekmovanjem nismo bili najbolj prepričani, da nam bo tudi tokrat uspelo dobiti pokal. Začetek ni bil najbolj obetaven, vendar nam je na koncu le uspelo osvojiti prvo mesto. Ekipo sta sestavljala izkušena Staš Ahtik in Filip Bojko ter mlajša učenca Liam Manevski in Gašper Bojko, ki imata tudi manj tekmovalnih izkušenj in znanja. Tekmovalci so se maksimalno potrudili.

Pravijo, da v šahu ni prostora za hazard in da sreča nima vpliva na šah, pa ni vedno tako. Lahko ima nasprotnik dobljeno igro, pa naredi nepremišljeno potezo, kaj spregleda, in vse se obrne, čeprav tega ni nihče pričakoval. Na končni rezultat vplivajo različni dejavniki, in včasih ni dovolj, da si naredil vse, ampak je potrebno imeti tudi nekaj sreče. Močno upam, da nas bo ta sreča spremljala tudi v prihodnje, ker se je že prevečkrat pokazalo, da znanje in izkušnje niso dovolj.

Simona Pirc Jenko

Glasbena urica zajčkov in metuljčkov

Zadnji teden v januarju smo zajčki in metuljčki v goste povabili gospoda Jožeta Jankoviča, ki je malim radovednežem na zabaven ter obenem zanimiv način predstavil violino. Otroci so pobljže spoznali to imenitno godalo, prisluhnili brenkanju in igranju z lokom po njenih strunah, izvedeli marsikatero zanimivost (tudi kateri »živalci« najdemo na njej - kobilico ter polža, če niste vedeli!), prisluhnili različnim glasbenim zvrstem in vrstam (klasika, valček,

polka, narodne ...) ter ob spremljavi gospoda Jožeta tudi zapeli kar nekaj znanih otroških pesmic. Ob koncu nadvse prijetne glasbene urice je gospod Jože zaigral še na orglice, navdušeno mlado občinstvo pa ga je nagradilo z velikim aplavzom ter povabilo, naj nas kmalu zopet obiše.

Gašper Ogorelec

Knjižne niti

Vila Amalia

Na knjige včasih naletimo kar tako, včasih jih izberemo načrtno, včasih pa nas izberejo same. Med širokim naborom knjig bralne značke za odrasle Okusimo besedo, ki so nam na voljo tudi v trzinski knjižnici, je Mojco pritegnila knjiga francoskega pisatelja Pascale Quignarda Vila Amalia. »Glej, nekaj za Knjižne niti ... lahko uporabiš ... « In sem šla po njeni sledi ter padla naravnost v objem romana, ki me je z vsako stranjo bolj držal v primežu; težko se je upreti posebnemu užtku branja, ki te hkrati napaja in prazni, pospeši in ohromi srčni utrip, narekuje dih, te spravi ob sapo. Gre za ne

ravno lahko zgodbo glavne junakinje (avtor nam jo odstira po drobcih), ki se znajde na življenjskih prelomih. Ti so večinoma zaznamovani s tragičnimi konci – odhodi, rezi, ločitvami in smrtmi, ki jih niti ne pričakujemo – med njimi zapre neko drugo ograjo ter odpre neka druga vrata; gre za naslado besed in besednih zvez, podtonov, čustveno nabito atmosfero, ki jo izžareva precej nenavaden slog. Ta me je na prvih straneh še begal, pravzaprav nisem niti vedela, kako naj se z njim spopadem, ampak kot vedno je bilo tudi tokrat vredno vztrajati. In odkriti pravo Ann Hidden (morda je pomenljiv že priimek, ki si ga je nadela), skrivnostno, precej zapleteno skladateljico, ki se zdi v svojih odločitvah tako dokončna, da ne dopušča prebega na drugo stran. Njene odločitve se zdijo nenadne, brez prostora za drugačen premislek, brez kaplje iluzije, ki bi utegnila postati možnost. »Bila je ženska, ki se do obisti predaja lakoti, spevu, hoji, strasti, plavanju, usodi.«

Bila je kompleksna ženska.

Za Magdaleno je bila ta gospodarica viharjev mogočna vila.

Za Leonhardta je bila Ann izjemno vase zaprta umetnica, skoraj brezbrizna do ljudi okrog sebe, močna, divja oziroma vsaj slabo udomačena, samotarska.

Za Giulio je bila veliko, mehko telo, tiho, čutno, pomirjujoče, vse iz kosti, begov, odmikov.

Za Georgesa je bila mala ponosna deklica, nekoliko sovražna, vselej oprezna, ki jo pretrese sleherna malenkost, krhka, nemirna, skrivnostna.

Zame je bila genialna glasbenica. Malokrat sem jo slišal igrati. Sem si pa zelo prizadeval, da bi se to zgodilo.

Pa pustimo besedo še Mojci, ki sem ji hvaležna za knjižni namig. Gre za zgodbo ženske, znane skladateljice, ki na glasbenem področju ustvarja na samosvoj, edinstven način. Živi skoraj »nevidno« življenje, obdana s svojimi klavirji in glasbenimi idoli.

Zato pa ji »življenje« zaigra na grenke tone. Pretresljivo spoznaje, da mož ljubi drugo, jo vodi v samozavestno odločitev, da izbriše svojo preteklost in svoj dosednji način življenja. Moža zapusti. Hišo proda. Kupi novo in pri tem oživi stik s svojim dolgoletnim prijateljem iz šolskih dni. Zaželi si »odmika« od vsega, kar jo spominja na dotedanje življenje. In svoje potovanje sklene blizu Neaplja, kjer na otoku Ischia najde primerno lokacijo. Tu se zaljubi v težko dostopno vilo Amalia, ki jo napolni z glasbo in obda z novimi ljudmi.

Vendar »veseli« ritem življenja kaj kmalu zasenčijo tragični dogodki, zaradi katerih na koncu (ponovno) ostane sama. Na zrelo leto dojame, da jo je življenje povsem preobrazilo. In da je pomembno znati »biti sam«.

Med zadnjimi stranmi mi je bil vseč predvsem stavek: »Obstaja užitek – ne biti sam – temveč biti sposoben biti sam.«

Knjižno-nitni pozdrav,
Nataša Pavšek

Predavanje Droge in alkohol med mladimi

Društvo prijateljev mladine Trzin je 26. februarja 2014 v Dvorani M. Ručigaj pripravilo zanimivo predavanje z naslovom **Droge in alkohol med mladimi**. O pasteh, ki prežijo na mlado generacijo, je občinstvu, med katerim je organizator predavanja zagotovo pričakoval več staršev osnovnošolcev, predavala prof. **Lili Jazbec**, ki je več let vodila Center za mlade Domžale.

Predavateljica sedaj svoje bogate izkušnje s področij pedagoškega in terapevtskega dela, družinske medicije, vodenja šole za starše, mentorstva, izobraževanja, delovanja v varni hiši in prostovoljnega dela na številnih področjih razdaja kot vodja projekta Zagovornik – glas otroka pri varuhu človekovih pravic. In škoda je, da tako malo staršev prisluhne predavateljici, ki ima kaj povedati. Ki je med svojim delom videla in poslušala mnoge nesrečne družinske zgodbe. Res – vsaka šola nekaj stane, ampak najcenejša je vendarle tista, kjer se učimo na tujih napakah.

Prisotni smo torej razpredali o tem in onem, o vplivu reklam na TV in revijah, interneta (vse oblike socialnih mrež, od blogov, facebooka pa do »pivskih nominacij«), prijateljev in »prijatelj« ... Čas nam je ob pogovoru res hitro minil.

Na koncu smo prišli do ugotovitve, da je mladim sicer potrebno pustiti, da se o posameznih vprašanih odločijo, a morajo za svoje odločitve prevzeti tudi odgovornost. Kajti uporaba nedovoljenih substanc in alkohola je vse prevečkrat povezana tudi s prevzemanjem osebne odgovornosti.

Dimež

Občni zbor Društva upokojencev Žerjavčki

Da bi se prihodnje leto srečali še bolj zadovoljni

Častni gost Vlado Todorovič

Sedmega dne v mesecu sušcu, saj veste – sedem je pravljичno število, se je v Osnovni šoli Trzin marsikaj dogajalo. Prišlo je 114 ljudi, ljudi, ki so v življenju marsikaj skusili in ki so svoje zadolžitve vestno in trdo obdelali. Občni zbor, ki je vsakoletno druženje trzinskih upokojencev, se je začel točno ob 16.30.

Bilo je živahno, prišli so tudi povabljeni gostje iz sosednjih organizacij upokojencev – iz Domžal, Mengša, z Vira; vseh ne bomo naštevali. Zbor trzinskih upokojencev pa je počastil tudi Vlado Todorovič,

podpredsednik Pokrajinske zveze društev upokojencev Gorenjske, kamor spada tudi trzinsko društvo upokojencev.

Že po tradiciji je najprej nastopil Pevski zbor Žerjavčki, ki je tokrat pel štiriglasno, kar je novost, odkar vodi pevski zbor nova zborovodkinja Olga Küzmič. Nato so sledile deklamacije. Nežka Andrejaš je recitala pesem Sreča, ki jo je sama napisala, prav tako pa je svojo pesem z naslovom Kresničke prebral Milan Kufneršin. Lepo sta povedala, prisotni so jima radovedno prisluhnil in zaploskali.

Izvoljeno delovno predsedstvo v zasedbi: Janez Štebe, Tomaž Kralj in predsednica Milica Erčulj je aktivno vodilo potek srečanja. Poročila so podali predsednik Franc Pavlič, ki je prebral tudi finančno poročilo. Sledila so poročila tajnice in vodij sekcij: pev-

Predsednik upokojencev Franc Pavlič

skega zbora, skupine poho-dništva, kolesarstva, ustvarjalnih delavnic in še drugih prav tako pomembnih sekcij. Predsedniki in predstavniki sosednjih društev so delo trzinskega društva pohvalili in spodbujali še za naprej. Podžupan, ki je opravičil županovo odsotnost, je pohvalil delo društva in pozval, naj še naprej delajo tako zavzeto in resno. Posebej je delo pohvalil častni gost Vlado Todorovič.

Sledilo je presenečenje, saj sta predsednik društva Franc Pavlič in Vlado Todorovič čestitala dvema članicama

društva in jima izročila priznanji za dolgoletno prizadevno delo v društvu, ker sta od vsega začetka prispevali k delovanju društva in jima nobeno delo ni bilo pretežko. Terezija Kralj in Terezija Bardorfer sta bili res prijetno presenečeni in nista mogli skriti veselja.

Sledilo je še sporočilo, da bo naslednje leto volilni občni zbor. Predsednik Franc Pavlič je pozval prisotne, naj iščejo novega kandidata za predsednika društva, saj on ne bo več kandidiral.

Sledila je pogostitev in nato glasba, da so se prisotni lahko prijetno družili in veselili ter razšli z mislijo: prihodnje leto se spet srečamo in vidimo!

**Tekst in foto:
Zmago Knuplež – ZMAK**

Stanje planinskih poti

Po izrednih vremenskih razmerah, ki so Slovenijo prizadele v začetku letošnjega februarja, in zaradi česar je Planinska zveza Slovenije za nekaj časa celo zaprla večino planinskih poti v državi, se stanje počasi normalizira. Dela na poteh je ogromno, zato vas v imenu slovenskih markacistov prosimo za strpnost. Nekatere poti so namreč že odprte, nekatere so tik pred tem ... Upoštevajte, da vsi, ki hodite v hribe, nimate istih sposobnosti. Za nekoga, ki je »ves poskočen«, je npr. prehod preko podrtga debela enostaven, za drugega lahko to (npr. mokro, spolsko deblo) predstavlja že skorajda podvig (nevarnost zdrsa, zvina noge ...). Marsikatera pot je uradno zaprta, čeprav se lahko po večini trase že sprehodimo. A gledati moramo na vse obiskovalce gorskega sveta, zato vas še enkrat prosimo: Bodite strpni. Markacisti (prostovoljci!) skupaj s člani društva, z lastniki gozdov, gozdarji ... zagotovo želijo poti čimprej usposobiti za varen prehod.

Seznam ponovno odprtih planinskih poti na prizadetih območjih se osvežuje sproti in je objavljen na spletnem mestu PZS <http://stanje-poti.pzs.si>. Podatke o stanju planinskih poti lahko društva in obiskovalci gora sporočajo na e-naslov poskodbe.poti@pzs.si.

31. Občni zbor društva

Vabimo vas, da se udeležite 31. rednega občnega zbora PD Onger Trzin, ki bo v sredo, 26. marca 2014, in bo potekal v dvorani Marjance Ručigaj. Začetek zbora bo ob 18. uri.

Najprej si bomo ogledali film, ki je nastal na lanskem mladinskem planinskem taboru, nato sledi uradni del, v katerem bomo pregledali poročila odsekov, govorili o finančnih zadevah, sprejeli nova pravila PD ... Na koncu pa bomo ob skromnem prigrizku poklepetali o vseh pripetljajih, ki so se nam zgodili na naših planinskih poteh.

Obenem posebej na občni zbor vabimo ustanovitelje društva, saj je lepo, če aktivno sodelujejo ter vidijo, da društvo, ki so ga pomagali ustanoviti, še kako živi – tudi v svojem četrtem desetletju!

Uspešni tudi na 2. tekmi Zahodne lige

V soboto, 8. marca 2014, so drugo tekmo Zahodne lige tradicionalno gostili v Radovljici (balvani). Ker naši otroci plezanja po

balvanih ne trenirajo (ker jih pač nimamo), doslej kakšnega posebnega uspeha na tej tekmi nismo imeli. Sledili smo bolj olimpijski ideji, da je pač važno sodelovati (... in si nabirati izkušnje ...).

Vsi so se seveda borili po svojih najboljših močeh, da preplezajo zahtevne previse, a izpostavili bomo Nino Kralj, ki je že na prvi tekmi zasedla 6. mesto, tokrat pa je na tekmi, ki Trzincem res ni pisana na kožo, v kategoriji mlajše cicibanke med 35 sodelujočimi pristala na odličnem 7. mestu. V skupnem seštevku je z 90 točkami zadržala 6. mesto.

Sodelovanje na Florjanovem sejmu

PD Onger Trzin bo poskrbelo, da bo v soboto, 10. maja, v okviru Florjanovega sejma možno plezati na mobilni plezalni steni. Stena je visoka 7,5 metra in je primerna tako za otroke kot izkušene plezalne mačke. Za varovanje in plezalno opremo bo poskrbljeno. Pripravljamo pa prav posebno tekmovanje ...

Upamo, da se ustavite tudi pri naši razstavnici mizici in seveda steni.

Izleti

Letošnja februarjska katastrofa v gozdovih je pokvarila tudi marsikateri načrt iz sicer zanimivega Plana izletov. Vsaj trije izleti (Korada, Kršičevce, Bevkov vrh) odpadejo oziroma so prestavljeni za nedoločen čas zaradi neprehodnih gozdnih steza. Letošnji plan izletov bo tako v marsičem krojila tudi urejenost planinskih poti. Za aktualne informacije redno spremljajte spletno stran društva www.onger.org. Napovedujemo pa:

- 22. marca 2014: pot okoli Koranta; Korant je priljubljena pohodniška točka prebivalcev Dola pri Ljubljani. Pot nas bo vodila preko Videmskega hriba na Ajdovščino. Prijeten dopoldanski izlet je primeren tudi za družine z otroki.
- 28. marca 2014: Zelenica; »Vsak po svoje, Trzin'c pa tudi na dilcah.«

Turnosmučarski potep na Zelenico. Primerno za turne smučarje (3. triada OŠ v spremstvu staršev ter starejših).

Dimež

Društvo prijateljev mladine Trzin vas vabi na redni letni občni zbor, ki bo v ponedeljek, 24. marca, ob 18. uri v Dvorani Marjance Ručigaj v Trzinu.

Poleg pregleda društvenih poročil boste lahko izvedeli za novosti, ki jih pripravlja DPM, prav tako pa boste lahko plačali članarino.

Vljudno vabljeni člani in vsi drugi, ki bi radi s svojimi idejami prispevali k obogatitvi programa društva – v dobro otrok.

Vabilo na dobrodelno prireditev Zame, zate, za nas

Vse krajanje vljudno vabimo na dobrodelno prireditev Zame, zate, za nas. S petjem, plesom, dramatizacijami in igranjem na inštrumente vam bodo večer popestrili učenci OŠ Trzin.

Prireditev bo 9. aprila 2014 ob 18. uri v šolski telovadnici. Izkupiček od prodaje vstopnic bo namenjen šolskemu skladu, ki pomaga socialno šibkejšim družinam pri izdatkih za šolanje.

Z veseljem vas pričakujemo.

**Vodstvo Osnovne šole
Trzin**

Permakultura – vir užitka in zdrave hrane

Predavateljica Kristina Škrbec, univ. dipl. agronomka, nas je obiskala v sredo, 5. marca, na povabilo svetniške skupine Za zeleni Trzin, in v polni dvorani naše bolj ali manj osveščeno znanje o naravni pridelavi hrane simpatično obogatila z nasveti in popeljala skozi zanimiv ter poučen večer.

Permakultura, trajnostno pridelovanje hrane, je sistem načrtovanja, ki nam omogoča, da zadostimo svojim potrebam, s svojim delovanjem pa ne škodujemo okolju. Izkoristimo zemljo, ki jo imamo, in na njej pridelajmo nekaj, kar nam in okolici koristi. Če nimamo dovolj prostora za svoj vrtiček ali je predaleč od doma, si ozelenimo

balkon, teraso ali okensko polico. Pomembno je, da si znamo hrano pridelati sami, kajti le domača hrana, polna energije, je zdrava hrana. Če nismo večči vrtnarjenja, pričnimo z majhnimi koraki, za začetek eno ali dve gredici, ki potem prerasteta v večji vrt. Spotoma si nabereemo znanje, izkušnje, spoznamo svoj vrt in vrtnarjenje je dejansko to, kar mora biti – vir užitka in zdrave hrane. S pridobivanjem izkušenj pa setev načrtujemo tako, da imamo zelenjavo skozi celo leto, tudi jeseni in pozimi. Čim več jo uporabimo sproti, nekaj podarimo prijateljem, ki nimajo te sreče, da bi si jo lahko pridelali sami, in višek uskladiščimo za zimo, zamrznemo, posušimo, vložimo. Predavateljica je vsem začetnikom še posebej svetovala: v samem zelenjavnem vrtu sejemo ali sadimo čim bolj pestro, ne bojmo se kombinacij zelenjave, rož, zelišč in plevela. Tak vrt ne bo ravno urejen, bo pa zdrav. Tudi odločitev, ali naj sejemo in opazujemo rast v lončkih na okenski polici, ko narava še počiva, ali kupiti sadike, ne bo težka. Najprej potrebujemo več ljubezni, znanja in prostora, drugo pa je lažje in dražje. Pri nabavi semen je velika izbira, pogledajmo pa le, da so semena vrtnin stare evropske sorte, med katere strokovnjaki uvrščajo tudi slovenske avtohtone in udomačene sorte, ki niso gensko spremenjene.

In kaj je lepšega, kot sestri v kot vrta na ležalnik, kjer ob njem stoji košara, polna domače zdrave zelenjave, na mizi pa se bohoti šopek enoletnih cvetlic, ki nam polepšajo in popestrijo vrt ter privabljajo in gostijo čebele?

Dunja Špendal

Obveščamo vas, da je Javno komunalno podjetje **Prodnik, d. o. o.**, iz Domžal na svoji spletni strani http://www.prodnik.si/e_files/content/2014-01-21_URNIK_NEVARNI_POMLAD_2014_za_splet.pdf objavilo razpored spomladanskih akcij odvoza nevarnih odpadkov in kosovnega materiala.

Odvoz nevarnih odpadkov:

Odvoz bo v sredo, 26. marca 2014, med 15.30 in 17. uro na dvorišču Mengeške ceste 9 v Trzinu in nato še med 17.30 in 19. uro na parkirišču pred trgovino Mercator, Mlakarjeva ulica 5.

Med nevarne odpadke sodijo: akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila, gume osebnih avtomobilov, motorno olje, pločevinke s potisnim plinom, razredčila, odpadno jedilno olje.

OPOZORILO! Nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega kraja, tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano, odpadkov iz iste skupine ne združujete v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije, odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno-tehnična navodila, ki ste jih dobili z nakupom izdelka, iz katerega je odpadek nastal.

Kosovni odpad:

V sredo, 2. aprila 2014, bo odvoz za naslednje ceste in ulice v Trzinu: Habatova, Jemčeva, Kmetičeva, Mengeška cesta in Cesta Za hribom.

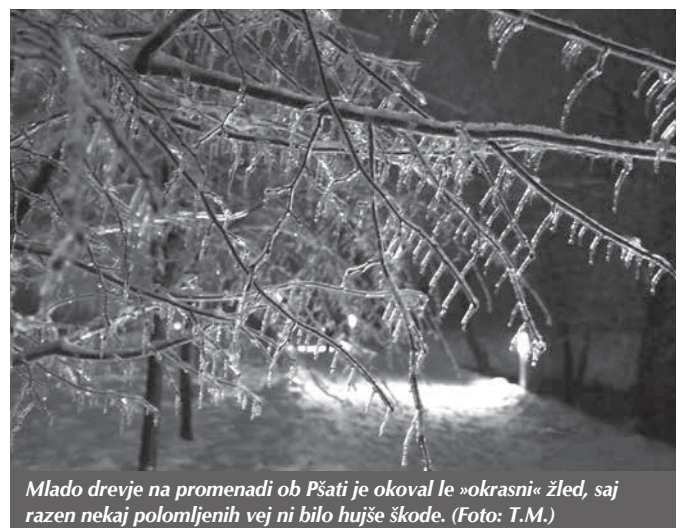
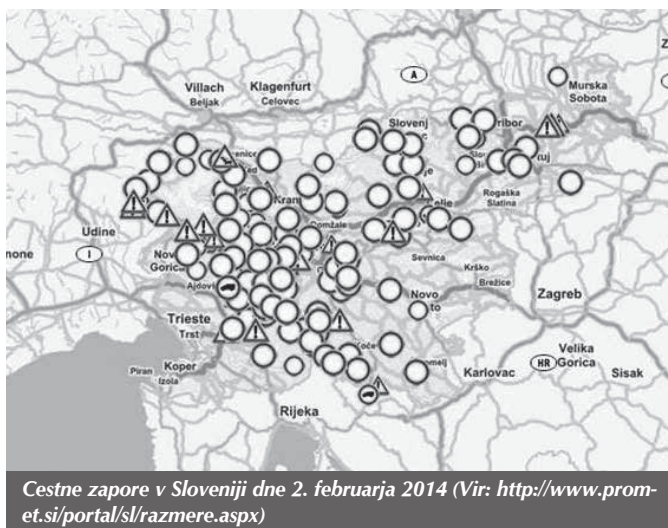
V četrtek, 3. aprila 2014, bo odvoz za ostale ceste in ulice v Trzinu.

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev NE sodijo: nevarni odpadki, kot so embalaže škropiv, olj, barv in lakov, avtomobilski deli, akumulatorji, gume, sodi, gradbeni material, veje drevja in živih mej.

Kosovni odpadki morajo biti na določen dan odvoza do 5. ure zjutraj postavljeni na odjemnem mestu pobiranja komunalnih odpadkov.

V primeru morebitnih vprašanj smo vam na voljo na tel. št. 01/729 5430 ali na e-naslovu: info@j1cp-prodnik.si

Ko sonce in toplota zvbata na plano spomladansko cvetje

Čeprav je bila minula zima, meteorološka seveda – to je tista, ki jo sestavljajo meseci od decembra do februarja – med najtoplejšimi doslej, že dolgo nismo tako nestrpno pričakovali spomladanske toplote. Ta nas je že takoj po začetku marca pošteno zadel, in to v veselje prav vseh. Letos sploh ni toliko pomembna za »lizanje« zadnjih snežnih krp, saj teh ni razen v gorah, kjer je še vedno več metrov snega, temveč je dobrodošla predvsem namočenim tlom in marsikje polomljenemu drevju, da si bo to vsaj malo opomoglo po katastrofalnem žledu v začetku minulega meseca. Odsev je prišel med vas ravno v dneh, ko vstopamo še v astronomsko pomlad, natančneje se je to zgodilo v četrtek, 20. marca, v popoldanskih urah. Zdaj ni več izgovorov za premrle ude in ledene poglede ter skrivanje v hišah in stanovanjih, čas je za obisk narave! A pozor, pomnite – letos so in bodo še kar nekaj časa gozdovi in vse poti in ceste, ki vodijo skoznje, precej drugačni, kot smo vajeni. In predvsem ponekod tudi nevarni!

Mimogrede, ste že kdaj opazili, da pokukajo prve spomladanske cvetlice na plano vedno na istem mestu? Pa najsi bo rastišče livada na robu naselja, zelenjavno cvetlični vrt, zelenica pod blokom, del urejenega parka ali pa kar dvorišče za hišo. Razlaga za tovrstno vsakoletno ponavljanje je tudi v podnebnih razmerah v drobnem oziroma v tako imenovani mikroklimi. O njej govorimo, kadar gre za razmere nad prej omenjenimi delčki zemeljskega površja, kot so travniška površina, zelenjavni vrt, nasad tulipanov in podobno. Podnebne razmere v drobnem se lahko spreminjajo na zelo kratki razdalji zaradi prisotnosti skal, drevja, zidov in drugih dejavnikov, ki spreminjajo vlažnostne, vetrovne in temperaturne razmere, ter vpijanje sončne svetlobe nad temi zemljišči. Na prisojni strani zgradb prejmejo tla veliko več sončne energije kot na osojni strani. Kjer imamo direktno sevanje sonca, ki se mu pridruži še odboj sončnih žarkov od zgradb – še posebej, če so te bolj svetle, sneg najhitreje skopni.

V splošnem se v gradbenih materialih, kot so kamen, opeka, les in beton prek dne kopiči toplota, ki se ponoči polagoma sprošča. Zato so minimalne temperature zraka pri tleh tam vedno malo višje kot nekoliko v stran od zgradb, pa čeprav gre le za nekajmetrsko razdaljo. Razlika obeh minimumov je ravno tolikšna, da na toplejših tleh že lahko vzbrstijo prvi spomladanski poganjki, medtem ko morajo na drugem, hladnejšem mestu počakati še nekaj dni, lahko celo tudi tednov. Seveda pa brstenje ni

odvisno le od temperature prsti in zraka nad tlemi, pomembna je še vlaga. Prst ne sme biti premočena in tudi ne preveč suha. »Zmagovita« kombinacija za čimprejšnje brstenje rastlin, drževalnih se hiš, je topla prst, močno sončno sevanje in zmerna vlaga. Če ste vrtnar po duši, potem gotovo že poznate te skrite kotičke, v katerih lahko občudujete zgodnje spomladansko cvetje, seveda če jih posejete na pravo mesto glede na podnebne razmere v drobnem. Torej, vremensko izostreno oko in nekaj krtin zemlje na pravem mestu – to je pravi recept za to, da bodo vaše rožice zacvetele pred sosedomi.

Pa vseeno na hitro ošvrknimo še letošnjo zimo in minuli februar. Zima je bila povsod toplejša kot v dolgoletnem povprečju, odklon v našem koncu je celo presegal 4 °C! Povprečna temperatura zraka je bila pozimi prav po vsej državi opazno nad običajnimi vrednostmi, v primorju najtoplejša doslej. V Ljubljani sta bili od sredine minulega stoletja le dve zimi toplejši. Padavin je bilo povsod precej več kot smo vajeni, v našem delu Ljubljanske kotline do enkrat več kot je dolgoletno povprečje. Posledično je bilo malo sonca, tudi pri nas le okrog dve tretjini pričakovanih sončnih ur. O snegu po nižinah ne gre izgubljati besed, dobili smo nekaj malce bolj obilnih porcij, ki pa jim ni sledila ohladiitev, zato je sneg večinoma »odtekel«. Velja pa omeniti »zgornje nadstropje«, kjer ga je bilo in ga je še vedno veliko. Na Kredarici snežna odeja v zimskih mesecih še nikoli ni dosegla take debeline kot tokrat, 23. februarja je merila kar 560 cm! V Ratečah so dolgoletno povprečje presegle, vendar je bila snežna odeja tam že večkrat višja kot tokrat.

Čisto na koncu skočimo še k sosedom in se seznanimo s februar-skimi vremenskimi zanimivostmi. S podatki nas oskrbuje vestni opazovalec ARSO, ki beleži najpomembnejše vremenske kazalce na padavinski postaji v Domžalah. Ta je blizu zdaj že nedelujočega drsališča oziroma pri tamkajšnjem športnem parku. Po dekadah je padlo februarja 106, 130 in 17 (skupaj kar 253!) litrov padavin na kvadratni meter, saj smo imeli od 28 možnih kar 20 padavinskih dni. En dan je celo zagrmelo (nevihta), za okroglo teden dni pa se je nabralo megle. Še dan več smo imeli snežno odejo, ki je bila najvišja (14 cm) v začetku meseca (3. februarja). Mesec se je začel z vremenskim kaosom, ki sta ga po večjem delu države povzročila ledeni dež in dež, ki je zmrzoval. Pri nas na srečo ni povzročil tako velike gospodarske škode

(ledeni oklep je bil debel okoli 3 cm) kot drugod po državi, že malo višje, na Dobenu, pa je bilo precej huje. Nato smo dobili še nekaj južnega snega, ki je še dodatno obremenil drevje. Ta zimska »idila« seveda ni trajala dolgo. Že 5. februarja je prišla toplitev do nižin, in je sneg hitro pobralo. Nato se je nadaljevalo precej oblačno vreme in skoraj vsak dan je deževalo. Tu in tam smo »pomotoma« dobili kakšen sončen dopoldan ali popoldan in imeli razmeroma visoke temperature. Proti koncu meseca pa se je vreme le nekoliko »normaliziralo«. Do konca februarja

je v Domžalah padlo že 410 mm padavin, kar je skoraj tretjina letnih padavin in rekord brez primere za prva dva meseca v letu. Je sploh še potrebno kaj komentirati ali dodati? Mislim, da ne, ker smo imeli v teh prvih dveh mesecih vsega preveč, vendarle pa nam vreme še ni zlezlo preko glave, kot so nam že zdavnaj tisti, ki krojijo naša druga vremena ... Kljub vsemu se lepo vremenajte!

Trzinčanov Miha,
občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine februarja 2014 (v mm oz. l/m ²)	Izbrani vremenski podatki za februarja 2014: Dnevna višina padavin februarja 2014 in povprečje obdobja 1991–2010 za Ljubljano (Vir: ARSO)
Moste pri Komendi	198	<p>LJUBLJANA Dnevna višina padavin veota: 284 mm vsota 1991–2010: 76 mm</p>
Radomlje	218	
Škofja Loka (Trnje)	222	
Grosuplje	230	
Domžale	253	
Trzin	260	
Ljubljana Bežigrad	281	
Letališče Brnik	298	
Vrhnika	298	
Brezje pri Trziču	374	

Preglednica: Padavine februarja 2014 na širšem območju Ljubljanske kotline. (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVs, trzinski Vremenko.)

Na podlagi 4. člena Zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament (Uradni list RS, št. 96/02, 22/04, 41/07-ZVRK, 109/09, 9/14) in 39. člena Zakona o volitvah v državni zbor (Uradni list RS, št. 109/06-ZVDZ-UPB1, 54/07-odločba US, 49/08-sklep US), izdaja Okrajna volilna komisija 11. volilnega okraja 4. volilne enote

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ

za izvedbo volitev poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, v 11. volilnem okraju 4. volilne enote, ki bodo v nedeljo, 25. maja 2014:

VOLIŠČE 4.11.16 - OSNOVNA ŠOLA TRZIN, I **Mengeška cesta 7b, Trzin**

Trzin: Habatova ulica, Jemčeva cesta, Kmetičeva ulica, Ljubljanska cesta št.: 1, 2, 3, 3a, 4, 4a, 5, 5a, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 12a, 12b, 12c, 12d, 12e, 12f, 13, 13a, 13b, 13c, 13d, 13e, 13f, 13g in 14, Mengeška cesta in Za hribom št.: 6, 7, 8, 8a, 9, 9a, 10, 11, 11a, 11b, 11c, 12, 12a, 12b, 13, 14, 14a, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 26, 28, 30 in 36.

Volišče je dostopno invalidom.

VOLIŠČE 4.11.17 - OSNOVNA ŠOLA TRZIN, II **Mengeška cesta 7b, Trzin**

Trzin: Cankarjeva ulica, Kidričeva ulica št. 5, Košakova ulica št. 1 in 2, Ljubljanska cesta št.: 15, 16, 16a, 18, 18a, 20 in 24, Lobodova ulica, Mlakarjeva ulica vsa, razen št.: 4, 4a, 6, 6a, 7, 7a in 8, Na jasi, Onger št.: 5, 7, 9, 11, 13, 15 in 17, Partizanska ulica

št.: 1, 4, 6, 8, 10, 11, 12, 14, 16, 18, 20, 21 in 26, Ploščad dr. Tineta Zajca, Prešernova ulica, Reboljeva ulica, Ulica kamniškega bataljona, Ulica OF, Ulica pod gozdom, Ulica Rašiške čete vsa, razen št.: 1, 5 in 5a, Vegova ulica, Za hribom št.: 1, 1a, 2, 3, 4, 4a in 5 in Župančičeva ulica.

Volišče je dostopno invalidom.

VOLIŠČE 4.11.18 - OSNOVNA ŠOLA TRZIN, III **Mengeška cesta 7b, Trzin**

Trzin: Bergantova ulica, Blatnica, Borovec, Brezovce, Brodišče, Dobrave, Gmajna, Hrastovec, Kidričeva ulica vsa, razen št. 5, Kratka pot, Mlakarjeva ulica št.: 4, 4a, 6, 6a, 7, 7a in 8, Motnica, Ljubljanska cesta št.: 17, 19, 19a, 19b, 21, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 51a, 52a in 55, Pernetova ulica, Peske, Planjava, Prevale, Špruha, Trdinova ulica, Ulica Bratov Kotar, Ulica Rašiške čete št.: 1, 5 in 5a in Zorkova ulica.

Volišče je dostopno invalidom.

REPUBLIKA SLOVENIJA
OKRAJNA VOLILNA KOMISIJA
11. VOLILNEGA OKRAJA
4. VOLILNE ENOTE

PRESEDNICA
OKRAJNE VOLILNE KOMISIJE
ANITA JANJOŠ, univ. dipl. prav.

Številka: 041-2/2014
Datum: 5. 3. 2014

Vreme po EVROPI?

Vreme na HRVAŠKEM?

Vreme v SLOVENIJI?

vreme-**info**.si

VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

 grafex agencija | tiskarna

TUKAJ JE LAHKO

VAŠ OGLAS

 grafex agencija | tiskarna

Vabilo na 1. delavnico pridelave pšenice "10 korakov do pridelka 10 ton pšenice/ha,,

051 608 124 Mitja Brežnik

Prve poljedeljske delavnice bomo v letošnjem letu imeli na naslednjih lokacijah:

- **Ponedeljek, 24.3.** ob 10. uri - **Kmetija Petrovič, Podvinci** (zbirališče ob cesti Ptuj - Dornava)
- **sreda, 26.3.2014** ob 10. uri - **Kmetija Petovar, Bunčani** (zbirališče na parceli ob cesti Veržej - Bunčani)
- **Četrtek, 27.3.2014** ob 10. uri - **Kmetija Vitez, Tešanovci** (zbirališče Terme Vivat Moravske toplice)
- **Petek, 28.3.** ob 10. uri - **Kmetija Rojnik, Žalec** (zbirališče pred picerijo Nekropolis)
- **Ponedeljek, 31.3.** ob 10. uri - **Kmetija Kozar, Mele** (zbirališče na parceli ob cesti Mele-Radenci).

 AxialOne[®]

syngenta[®]

041 728 777 **Drago Legen**

040 453 238 **Alen Matijašič**

031 776 999 **Stanko Ambruž**

031 770 744 **Mihael Jurič**

TM

Syngenta Agro d.o.o., Kržičeva 3, 1000 Ljubljana, Slovenija